ВІВТОРОК, 11 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ № 231 (4231)

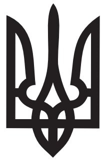

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Інвестиції люблять спокій

Учора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зустрівся з місією європейського департаменту Міжнародного валютного фонду. Під час зустрічі сторони обмінялися думками про політичну ситуацію в Україні, а також обговорили питання двосторонніх відносин і подальшого поглиблення співпраці. Крім того, на зустрічі йшлося про подальше поглиблення економічних реформ і створення відповідного правового поля.

Законодавчі ініціативи глави держави

Президент України Віктор Ющенко направив до Верховної Ради законопроекти, які парламентарії мають розглянути в першочерговому порядку.

Йдеться, зокрема, про внесення змін до закону «Про державні нагороди України», а також до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України (щодо відповідальності за заперечення Голодомору).

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Магістраль пошкоджено на ділянці завдовжки 70 метрів

Встановлено довжину пошкодженого вибухом магістрального газопроводу «Уренгой—Помари—Ужгород». Фахівці структурних підрозділів «Укртрансгазу» називають цифру 70 метрів. Цю інформацію повідомив заступник голови Вінницької ОДА Василь Черній. Нагадаємо, спочатку йшлося про 40—50 метрів зруйнованого газогону. Прокачування природного газу тут планують відновити приблизно за десять днів, додав пан Черній. Постачання палива у 22 населені пункти Липовецького й Погребищенського районів Вінниччини відновили протягом доби. Для цього задіяли резервну вітку газопроводу. Не припиняється транспортування природного газу зарубіжним споживачам. Його теж подають через резервні магістралі. Причини аварії, яка сталася 6 грудня о 19 годині 10 хвилин на території Іллінецького району Вінниччини, поки що встановлюють експерти НАК «Нафтогаз України», **інформує наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

КОРОТКО

■ АМК оштрафував на 170 тисяч гривень компанію «Amadeus IT Group S. A.» за зловживання монопольним становищем на ринку автоматизованого бронювання авіаквитків ***(Укрінформ).***

■ Енергоблок № 1 Рівненської АЕС від'єднано від енергомережі України для проведення ремонту ***(Укрінформ).***

■ У Херсонському морському торговельному порту, за підсумками листопада, оброблено понад три мільйони тонн вантажів, ***повідомляє наш влаcкор Алла БРУСИЛОВА.***

■ Сумські прикордонники у поїзді «Київ—Москва» виявили 155 старовинних монет і печатку з металу білого кольору ***(Укрінформ).***

■ Я ВАМ ПИШУ...

Чому країна так знущається зі старих?

Через «Голос України» хочу звернутися до нашого Президента. Мій син, Сусло Анатолій Іванович, був ліквідатором І категорії наслідків аварії на ЧАЕС. Він мав інвалідність ІІ групи, але, проте, це не завадило йому за 25 років бездоганної служби в органах МВС одержати багато подяк і премій.

Мені зараз 78 років. Я учасниця Великої Вітчизняної війни. За спиною 45 років трудового стажу. Маю невелику надбавку до пенсії через втрату чоловіка-військовослужбовця. Але! Багатьом у моєму віці допомагають діти, бо ж мізерної пенсії навіть на продукти не вистачає. У мене син помер (від отриманої на ЧАЕС радіації), і держава мені платить за нього «аж» 7 гривень і 50 копійок! Скажіть, чому наша країна так знущається із самотніх старих?..

Ганна СУСЛО.

Чернігів.

Татусі захищають свої права

Активісти Міжнародного союзу мужніх татусів вийшли на майдан. Вони не розбивають наметове містечко, не погрожують масовими заворушеннями. Єдина їхня мета — привернути увагу суспільства до неправомірних дій стосовно розлучених тат-інвалідів.

Нинішня акція — не перша, подібна відбувалася і минулого року. Цього разу проведена з нагоди Міжнародного дня прав людини, вона проходила в кілька етапів. Розпочалося все на майдані Незалежності з мітингу. З присутніми своїми проблемами та здобутками ділилися київські, одеські, львівські, донецькі та кримські активісти союзу. Долучилися і представники сусідньої Росії. Один із лейтмотивів зібрання — переслідування журналіста та громадського діяча Євгена Коновалова (**на знімку**).

— Сьогодні, — каже президент Міжнародного союзу мужніх татусів Михайло Коновалов, — батька-інваліда другої групи Євгена, який сам виховує двох синів, втретє звинувачено в тому, чого він не робив. Двічі Верховний Суд України скасовував ухвали Донецького та Апеляційного судів. Однак у вересні цього року справу знову поновили, попри положення Європейської конвенції з прав людини.

Як стало відомо, Євген Коновалов нещодавно подав заяву до Європейського суду з прав людини. У ній ідеться про переслідування його за особисті переконання та активну громадську діяльність. Він сподівається, що рішенням Європейського суду буде раз і назавжди відновлено його права.

Поступово центр подій змістився до Банкової. Де активісти союзу спільно з працівниками секретаріату Президента обговорювали можливості поліпшення законодавства України. Зокрема, вже вкотре було внесено пропозицію про запровадження Дня тата і надання татам нарівні з матерями двотижневої відпустки після народження дитини і ще багато інших.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

Літак розбився за 400 метрів від житлових районів Києва

У неділю о 17-й годині на відстані 2,5 км від аеропорту «Жуляни» сталася авіакатастрофа літака «Beechcraft B9L», який виконував чартерний рейс з м. Градец-Кралове (Чехія) до Києва. Літак розпався на фрагменти і згорів. За інформацією державної авіаційної адміністрації України, на борту знаходилися 49-річний чеський бізнесмен з 45-річною дружиною, ще одна жінка 34 років і двоє пілотів. Усі вони загинули.

Для ліквідації наслідків надзвичайної ситуації було залучено 335 чоловік і 69 одиниць техніки. Літак упав з висоти 2,5 кілометра. Повітряне судно належало Чеській Республіці. За словами міністра транспорту і зв'язку Миколи Рудьковського, диспетчери аеропорту «Жуляни» двічі попереджали командира літака про його відхилення від курсу.

(Закінчення на 5-й стор.).

Луганських гірників евакуювали із забою

У понеділок о 4 годині ранку на шахті «Червоний партизан» державного підприємства «Свердловантрацит» було зупинено вуглевидобуток. 290 гірників, які працювали на глибині 1200 метрів горизонту 790, піднято на поверхню. Причиною надзвичайної ситуації стало знеструмлення енергетичного господарства через аварію на високовольтній лінії. Провід, покритий кригою, не витримав ваги й обірвався. Шахта не є газовою, провітрювання виробок відбувається за рахунок природної тяги. За оцінкою фахівців, життю та здоров'ю гірників надзвичайна ситуація не загрожувала. Підприємство запрацює як тільки будуть ліквідовані недоліки на лінії, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Чотири мільярди — до Нового року

ВАТ «Азовмаш» (Маріуполь Донецької обл.) планує до кінця року перевищити рубіж реалізації і випуску товарної продукції у 4 мільярди гривень. З початку року тут уже реалізовано продукції на 3,8 мільярда гривень — у 1,4 разу більше, ніж торік. Три чверті продукції іде на експорт. Стабільність роботи забезпечує вагонобудування: цього року підприємство випустило майже 9 тисяч вантажних вагонів і платформ. Триває випробування нових моделей фітингових та універсальних платформ. Крім того, машинобудівники виконують замовлення для металургів України та Росії, а також далекого зарубіжжя, **передає наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.**

Голову людини міліціонери знайшли в пакеті

Увагу патрульних міліціонерів привернула неадекватна поведінка двох чоловіків на одній із вулиць Рівного. Метушилися останні не випадково: в одному з їхніх пакетів була голова людини, в двох інших — марихуана. А коли правоохоронці прибули на квартиру одного із двох затриманих, яка уже давно зажила слави притону, тут виявили людський тулуб, відрізані з допомогою «болгарки» руки і ноги, уже складені в поліетиленові пакети.

Як з'ясували в ході слідства, під час пиятики виникла сварка. Одного з чоловіків убили. А щоб приховати злочин, господар квартири 34-річний Сергій (він майже все своє життя провів за гратами — п'ять разів судимий) та 32-річний рівнянин Дмитро вирішили розчленувати тіло свого напарника по пиятиці пилкою і заховати фрагменти в різних місцях. Нині правоохоронці встановлюють особу убитого, **передає наш власний кореспондент у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.**

■ У РАХУНКОВІЙ ПАЛАТІ

Чорнобиль знову у центрі уваги

Нещодавно у Рахунковій палаті відбулося II засідання спеціальної підгрупи з аудита ліквідації наслідків природних і техногенних катастроф і радіоактивних відходів робочої групи Європейської організації вищих органів фінансового контролю (EUROSAI).

Учасники засідання — представники Міністерства з надзвичайних ситуацій, Ради національної безпеки та оборони, Державного комітету ядерного регулювання, Європейського суду аудиторів, а також низки іноземних держав, зокрема Норвегії, Польщі та Сполучених Штатів Америки, — протягом двох днів обговорювали питання виконання плану заходів з перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему. Угоду про це було підписано урядами України і країн «великої сімки» та Європейською комісією.

Презентація роботи спеціальної підгрупи має відбутися в червні 2008 року в Польщі, де проходитиме VII конгрес EUROSAI.

■ У НОМЕР

Законодавчі ініціативи глави держави

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, парламентарії мають ратифікувати низку міжнародних угод. Зокрема, між Україною та Словацькою Республікою про сприяння та взаємний захист інвестицій; між Україною та Угорською Республікою про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом; між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз; між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб. А також ратифікувати рішення про внесення змін і доповнень до положення про антитерористичний центр держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав; приєднання України до Конвенції про охорону нематеріальної культурної спадщини; Європейські конвенції про незастосування строків давності до злочинів проти людяності і воєнних злочинів та про визнання й виконання рішень стосовно опіки над дітьми й про поновлення опіки над дітьми.

Місцеві громади чекають реальних справ від державної влади

Ресурсне забезпечення територіальних громад не дає змоги виконувати конституційні завдання та функції місцевого самоврядування. Міністерство фінансів недорахувало цьогоріч органам місцевого самоврядування близько дев'яти мільярдів гривень. Окрім того, в проекті закону «Про Державний бюджет України» практично відсутні кошти для соціально-економічного та культурного розвитку територіальних громад, не визначено необхідні інвестиції в розвиток житлово-комунальної інфраструктури міст. Про це повідомив на прес-конференції віце-президент, виконавчий директор Асоціації міст України Мирослав Пітцик.

Він розповів, що загальне обурення у членів АМУ викликає чинне законодавство про тендерну процедуру закупівель за бюджетні кошти, прийняте попри рішучі протести Асоціації органів місцевого самоврядування. Всі ініціативи з його вдосконалення, незважаючи на обіцянки керівників держави, не враховано.

За його словами, вже третій рік Верховна Рада не може прийняти закону «Про асоціації та інші об'єднання органів місцевого самоврядування». Також не поспішає прийняти постанову Кабінет Міністрів про регламент відносин органів місцевого самоврядування з органами державної влади з усіх проблемних питань місцевого самоврядування.

Як наголосив Мирослав Пітцик, АМУ просить Верховну Раду терміново прийняти закони «Про Кабінет Міністрів» та «Про об'єднання органів місцевого самоврядування» з метою врахування загальнодержавних і місцевих інтересів та встановлення відповідальності за порушення прав територіальних громад. Водночас асоціація звернулася до Президента з пропозицією скликати Конституційну раду та розпочати розробку нового Основного Закону країни, який би розширив повноваження і можливості місцевих громад.

Своїм не здається гордий наш МАРС

Моряки Чорноморського флоту Росії вчергове не допустили на станцію МАРС-75 судових приставів Господарського суду Херсона, котрий, нагадаю, постановив вилучити цей об'єкт у ЧФ. Представникам судової виконавчої служби натомість люб'язно вручили заяву командування флоту: «Рішення Херсонського Господарського суду не має сили. А такі питання повинні вирішуватися під час міждержавних переговорів між Росією і Україною». Спасибі за такий дипломатичний текст. Адже можна було сподіватися і на традиційне російське пояснення «пішли ви...»

Те, що Росія не виконає рішення позбавленого сили нашого суду, можна було передбачити: напередодні командування флоту посилило охорону об'єктів навігаційно-гідрографічного забезпечення ЧФ РФ «у зв'язку з наміром української сторони вилучити незаконно утримувану флотом станцію МАРС-75 у Генічеську».

Отже, в передчутті того, що на об'єкт найближчим часом прибудуть судові пристави, облога чужого майна посилилася. Звичайно, не за примхи командування флоту, а згідно з одержаними «відповідними вказівками із забезпечення недоторканності цих об'єктів».

Ситуація залишається незмінною. Те, що швидко відібрали в України, вважається таким, що не випало з рук Росії. Ось і виходить, що своїм не здається гордий наш МАРС. Невже Україна, як і Господарський суд, і надалі залишатиметься безсилою?

ЧФ Росії зобов'язаний виконати рішення українських судів про повернення гідрографічних об'єктів. Про це заявив на другому засіданні позачергового VIII з'їзду суддів України Голова Верховного Суду Василь Онопенко: «... закон для всіх однаковий, в тому числі й для російських військових».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Парламентська слідча комісія допоможе навести порядок у столиці

Народні депутати Андрій Портнов (БЮТ) та Руслан Князевич («НУ—НС») ініціюють створення в парламенті тимчасової слідчої комісії з питань розслідування фактів порушення Конституції та законів, прийняття протиправних рішень київським міським головою Леонідом Черновецьким, посадовими особами органів місцевого самоврядування та виконавчої влади. Відповідний проект постанови вже зареєстровано у Верховній Раді.

На думку авторів постанови, очолити комісію має представник фракції БЮТ Микола Томенко, а до її складу ввійти представники всіх парламентських фракцій. Сам Микола Томенко переконаний, що головне завдання слідчої комісії — реалізувати передвиборні обіцянки всіх політичних сил, що пройшли до парламенту, щодо зупинення корупційної моделі управління столицею, а також підготувати умови для проведення дострокових виборів Київради та київського міського голови. Депутат сподівається, що робота комісії сприятиме висуненню єдиного кандидата від демократичних сил на посаду нового столичного голови.

Переконаний Микола Томенко і в тому, що робота ТСК сприятиме адекватній оцінці з боку правоохоронних органів кричущих порушень чинного законодавства посадовцями столичної влади при виділенні земельних ділянок, операцій зі столичною власністю, а також змін у галузі освіти та культури.

Глава парламенту і Президент обговорили кандидатуру прем'єра

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Учора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зустрівся з Президентом України Віктором Ющенком. Про це повідомила прес-служба глави держави. Головні теми розмови — представлення Президентом у парламенті кандидатури на посаду Прем'єр-міністра, а також обговорення кандидатур на посаду міністра закордонних справ та міністра оборони.

Відповідно до Регламенту Верховної Ради, запевнив А. Яценюк, на порядку денному мають стояти питання і по кандидатурі Прем'єр-міністра та складу уряду, і ті, що стосуються парламентських комітетів та керівних посад Верховної Ради.

Зі свого боку глава держави наголосив: важливо, щоб сьогоднішнє засідання парламенту відбулося в руслі конструктивної роботи коаліції та опозиції.

Цього ж дня Віктор Ющенко зустрівся і з лідерами демократичної коаліції Верховної Ради: Юлією Тимошенко, В'ячеславом Кириленком та Юрієм Луценком. Народні депутати поінформували главу держави про підготовку очолюваних ними демократичних сил до сьогоднішнього засідання парламенту.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Хто там крокує правою? Лівою!

У суботу в Києві відбувся установчий з'їзд партії Союз лівих сил. Лідером обрано народного депутата п'ятого скликання Василя Волгу.

У доповіді на установчому з'їзді він заявив, що в країні виникла об'єктивна необхідність появи нової лівої партії зі всенародною підтримкою, якою і повинен стати Союз лівих сил.

Як повідомив Василь Волга, основною метою СЛС є повернення до мажоритарної системи виборів, відстоювання позиції активного нейтралітету країни та надання державного статусу також і російській мові. Водночас партія буде боротися проти приватизації стратегічних державних підприємств і продажу землі сільськогосподарського призначення. Крім того, вона націлена на соціалізацію в економіці, для того щоб подолати бідність і забезпечити економічну справедливість.

На з'їзді обрано політраду партії, яка розробить її програму і забезпечить реєстрацію партії в Міністерстві юстиції.

Потрібно шукати не ворогів, а компроміс

■ ТОЧКА ЗОРУ

На запитання «Голосу України» відповідає полковник запасу, голова Севастопольської міськради і виконкому (1991 р.), представник Президента України — глава Севастопольської міськдержадміністрації, заступник голови Верховної Ради АРК (1992—1994 р. р.) Іван ЄРМАКОВ.

1. Чи ефективно працюватиме демократична коаліція?

2. Як довго вона проіснує?

3. Чи почне реформи, зокрема конституційну, цей склад Верховної Ради?

4. Чи будуть виконані передвиборні обіцянки?

1. Демократична коаліція не зв'язана загальною метою і єдиною ідеологією: до неї ввійшли більш як десять різних партій зі своїми керівниками. Достатньо амбіційними, зазначте, і такими, що вважають себе головними фігурами в українському політикумі. Тому говорити про ефективну роботу «союзу двісті двадцяти восьми» (чи вже семи), що складається з різних за устремліннями і своїми особистими цілями депутатів, я б не ризикнув.

Головною сполучною і цементуючою ланкою коаліції є Президент України і його найближче оточення. Якщо Віктор Андрійович не пустить на самоплив питання ефективної роботи демократичної коаліції, а очолить цей процес, то її робота може бути досить результативною. І боятися звинувачень у тому, що Президент є лідером усього лише однієї політичної сили, не варто. Ющенко повинен однозначно і привселюдно заявити, що демократична коаліція — пропрезидентська.

Але в Президента, крім цього, багато турбот. Тому всі труднощі організації співробітництва «НУ—НС» і БЮТ ляжуть на Віктора Балогу. Це одна з умов, що необхідні для стверджувальної відповіді на перше запитання. Друге: без пошуків — і знаходжень — компромісів з опозицією, передусім з фракцією Партії регіонів, на ефективну роботу парламенту можна не сподіватися. Та й узагалі ні в кому в парламенті не треба бачити ворогів, з усіма треба шукати компроміс — в іншому випадку шлях веде в нікуди. Відштовхування, наприклад, комуністів дасть їм більше користі в сенсі підтримки електоратом, ніж допуск фракції КПУ до впливу на реальні процеси в парламенті.

Якщо якась парламентська сила ставить перед собою завдання — підвищення добробуту народу, зростання економіки, зміцнення законності тощо, то треба для їхнього досягнення використовувати весь наявний потенціал, у тому числі і людський, і інтелектуальний. Включаючи опозиційний.

2. Однозначно, що коаліція приречена проіснувати рік. За дотримання згаданих умов — цілком можливо, що і значно довше.

3. Сумніваюся, що нинішній склад Верховної Ради «з місця в кар'єр» почне проводити реформи, тим більше, конституційну. На мій погляд, дехто з депутатів потрапив в парламент випадково. Вони далекі від усвідомлення своєї ролі парламентарія, свого місця і значення в системі державної влади. Прогляньте список депутатів і спробуйте знайти прізвища міських голів великих промислових і культурних центрів, керівників регіонів. Людей, котрі на практиці пройшли школу господарювання, вирішення великих, системних проблем. Результат пошуку підкаже вам і відповідь на поставлене запитання. Навіть наші прем'єри не проходили школу первісного управління.

Але сподівання на те, що процес може розпочатися, у мене є. Усе знову залежить від знаходження компромісів між фракціями, між коаліцією й опозицією, між парламентом і Президентом.

4. Повинні, бо обіцяли виборцеві. І коаліція, і меншість. Тому, що раніше чи пізніше, але знову будуть вибори. Хоча не в нашій ментальності керуватися правилом «Один раз збрехавши, хто тобі повірить». Але зловживати терпінням теж не варто.

Записав Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Через «ямки» гроші висипаються

Для посилення громадського контролю над використанням державних коштів Тендерна палата та Асоціація міст України підписали угоду про співробітництво. Згідно з нею сторони спільно працюватимуть над визначенням недоліків під час проведення держзакупівель і пропозиціями з удосконалення відповідного законодавства. Про це минулої п'ятниці повідомив журналістам голова правління ТПУ Володимир Лаба.

Для з'ясування реального стану справ палата вже тривалий час досліджує тендерні процедури, які проводить місцева влада для забезпечення життєдіяльності інфраструктури міст. Наскільки законно, чесно й ефективно використовують при цьому державні кошти, Володимир Лаба розкрив на прикладі трьох міст — Дніпропетровська, Чернівців і Тернополя. Такий вибір він пояснив намаганням розкрити проблеми неупереджено, без озирання на кольори, якими уявно розфарбовують регіони. Якщо врахувати, що Дніпропетровськ — це схід України, Чернівці і Тернопіль — захід, то йдеться про зріз контролю у масштабах країни. За результатами досліджень ТПУ встановила, що корупція і у сфері держзакупівель, і у сфері витрачання державних коштів процвітає всюди. Хіба що найменше порушень виявлено в Тернополі, хоч і там є проблеми з дотриманням законодавства. У двох інших «піддослідних» містах відбувається, за словами пана Лаби, «кришування» місцевою владою розкрадання державних грошей. Найдієвішою схемою маніпулювання умовами тендерних процедур залишається створення депутатами міськрад приватницьких структур під проведення запланованих тендерних процедур, а таке явище, як «відкат» узагалі набирає масштабних обертів. 20—30 відсотків грошових коштів перекачується посередникам. Іноді сума «відкату» взагалі не вписується в поняття математики, розповів голова. Якщо ціни завищують на 200—300 відсотків, то можна собі уявити, скільки грошей «скочується» в приватні гаманці. Складається враження, зазначив Володимир Лаба, що місцева влада абсолютно «розучилася» рахувати виділені державою гроші, з розмахом придбаючи товари, роботи та послуги за значно завищеними від середньо ринкових цін, до того ж не найліпшої якості. Характерним для Дніпропетровська та Чернівців є й те, що більша частина депутатського корпусу має свої приватні структури, інтереси яких, звісно, лобіює затятіше, ніж виконання передвиборних програм. Цікаво, що майже завжди вид діяльності цих депутатських структур збігається з планом діяльності міської ради чи підпорядкованих їй установ, підприємств і організацій.

Підрахувати кількість чиновників, які зловживають тендерним законодавством, практично неможливо, визнає пан Лаба. Схеми «відкату» такі хитромудрі, що не всі їхні учасники піддаються обліку. Можна лише твердити, що найбільше порушень відбувається у комунальному господарстві. Наприклад, у Чернівцях є вулиця, на якій щороку (!) проводять так званий ямковий ремонт: засипали кілька ямок — списали гроші. Наступного разу — знову те саме, замість того, щоб відремонтувати дорогу раз, але всерйоз і надовго.

Володимир Лаба, відповідаючи на запитання журналістів, погодився, що потрібно розширювати перелік товарів, робіт і послуг, які можуть закуповуватися без тендерів, наприклад, для інвалідів. Але те, що стосується державних підприємств, особливо держмонополій, не можна залишати без тендерного контролю. Через них проходять мільярдні кошти — надто велика спокуса для любителів відчикрижити собі солідний кусень. «Тож не турбуйтеся, — заспокоїв пан Лаба, — скрипки ніколи не закуповуватимуться через тендер, а от як витрачатимуться фінанси держави ми і надалі контролюватимемо з посиленою пильністю».

Вл. інф.

З «Голосом» не розлучайтеся...

Лідія Кривенко більшу частину життя прожила в Києві. Професія інженера-технолога металургійного виробництва визначила для неї і місце роботи, а багато в чому й долю: жінка трудилася на так званому номерному заводі, тобто на оборонному підприємстві. З виходом на пенсію та у зв'язку із сімейними обставинами кілька років тому столичній мешканці довелося переїхати в село Тилове, що в Балаклавському районі Севастополя.

— «Голос України» я читаю з першого номера, — розповідає Лідія Андріївна. — Газета дає багато цікавої, змістовної і корисної інформації. На жаль, останнім часом через фінансові труднощі я мало було не відмовилася від дорогої мені газети-співрозмовниці, газети-порадниці.

Проблеми нашої читачки стали відомі раді ветеранів війни і праці Орлинівської сільради, а через неї — народному депутату України Івану Вернидубову й Орлинівському сільському голові Валерію Сендеровичу. Торік підписка на парламентське видання дісталася Лідії Кривенко в подарунок від народного депутата, а на 2008 рік абонемент оформив Валерій Сендерович.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Тилове.

На знімку: Орлинівський сільський голова В. Сендерович повідомляє Л. Кривенко про те, що весь наступний рік вона отримуватиме свою улюблену газету «Голос України».

Фото автора.

Перемога тієї чи іншої партії не повинна автоматично проектуватися на посади

Група представників Спілки ректорів вищих навчальних закладів звернулася з листом до Президента України. В ньому, зокрема, зазначається:

«У час, коли активно обговорюються питання міністерських посад, у тому числі й міністра освіти і науки, звертаємося до вас із клопотанням підтримати кандидатуру нині діючого міністра освіти і науки Станіслава Миколайовича Ніколаєнка.

Ми глибоко переконані, що за будь-яких виборів перемога тієї чи іншої партії не повинна автоматично проектуватися на посади і зміни посадовців.

Йдеться про міністра, який і сам не раз (на нарадах, зустрічах, у виступах по радіо і телебаченню) наголошував на позаполітичній, але проукраїнській діяльності керованого ним міністерства.

Ми рекомендуємо С. М. Ніколаєнка на посаду міністра освіти і науки, виходячи насамперед із зробленого ним.

Наведення порядку в системі вищої освіти: саме за сприяння діючого міністра за грубі порушення чинного законодавства в галузі вищої освіти та надання неякісних освітніх послуг 150 вищих навчальних закладів та їх філій було позбавлено ліцензії і права займатися освітньою діяльністю. На такий мужній крок могла зважитися людина, перейнята думками про теперішнє і майбутнє освіти в Україні.

С. М. Ніколаєнко доклав багато зусиль для зміцнення матеріальної бази навчальних закладів. Саме за його перебування на посаді міністра було підвищено зарплату вчителів, працівників вищих навчальних закладів України. Відчутні зміни у вирішенні проблеми житла, у тому числі й студентських гуртожитків.

Набутий у час роботи в Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти досвід, постійна «включеність» в освітній процес, розуміння проблем освіти, позитивно позначилися й на вирішенні питань, пов'язаних із використанням коштів, зароблених вузами за рахунок контрактного навчання. Це лише кілька прикладів.

Віримо, що С. М. Ніколаєнко — людина авторитетна, компромісна, толерантна — достойна кандидатура на посаду міністра освіти і науки України.

Щиро сподіваємося на вашу підтримку, шановний пане Президенте!»

Листи подібного змісту за підписом науковців, працівників освіти, політиків, діячів культури були направлені Президенту України, керівникам парламентських фракцій.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Захищати права та інтереси громади

Сьогодні Шевченківському району столиці, до якого шість років тому після адмінреформи приєднали територію ще двох сусідніх, не так просто утримувати будинки, дороги, застарілі комунікації, захищати права та інтереси територіальної громади. Адже живемо в такий час, коли місцевій владі і народним обранцям треба дивитись повсякчас, щоб хтось із нуворишів не зруйнував пам'ятник історії чи якийсь горе-інвестор не прихопив дитячий садочок, не забудував прилеглий сквер торговельно-розважальним комплексом, як це намагалися зробити на перетині вулиць Пушкінської і Богдана Хмельницького, що навпроти театру російської драми ім. Лесі Українки. Проте керівництву району і насамперед його депутатському корпусові вдається не тільки належним чином забезпечувати життєдіяльність історичного центру столиці, стояти на варті інтересів громади району, а й слугувати прикладом у розв'язанні багатьох питань, випереджаючи виклики часу. Про те, як це вдається робити шевченківцям, розмовляємо із заступником голови райради Олександром ФЕДОРЕНКОМ.

З досьє «Голосу України»

Олександр ФЕДОРЕНКО народився 1977 року в Шостці Сумської області. Закінчив факультет права КПІ. 2002 року обраний депутатом Шевченківської райради. У наступному році став заступником начальника юридичного управління цього району, а з вересня 2004-го очолив управління організаційно-правового забезпечення діяльності райради, її виконавчих органів та органів самоорганізації населення. У 2006 році, через те що був в опозиції до тодішнього керівництва району, його звільнили з роботи, хоч мав чимало подяк та нагород за сумлінну працю. Півтора року тому 40 новообраних депутатів Шевченківської райради, з-поміж яких 16 однопартійців-біютівців, підтримали кандидатуру Олександра Федоренка на посаду заступника голови Шевченківської райради.

— Відстоювати інтереси громади вдається насамперед завдяки тому, — каже Олександр Вікторович, — що впродовж останніх півтора року (а саме стільки працюють наші депутати) всі трудяться як одна злагоджена команда. Хоч ми — представники різних політичних партій і громадських організацій. Усі питання життєдіяльності району перед їх винесенням на обговорення сесії райради ретельно розглядаємо в постійних комісіях, де чимало досвідчених господарників. Вважаю своїм обов'язком, як заступника голови райради, допомагати в підготовці пленарних засідань, координації роботи комісій, яких у нас десять постійних та одна тимчасова контрольна з питань комунального майна і приватизації. І хоч на кожній сесії розглядаємо від 20 до 40 питань різної тематики та складності, ці засідання проходять без конфліктів і штовханини, як це було раніше.

— Питання оренди об'єктів комунального майна, особливо ж у центрі Києва, сьогодні гостре як ніколи...

— Це справді так. А щоб не було інсинуацій, на одній із сесій з метою наповнення бюджету району та виконання вимог статті 118 Закону «Про Державний бюджет України на 2007 рік» депутати прийняли рішення про порядок проведення конкурсу на право оренди комунального майна територіальної громади району, з яким міг ознайомитися будь-хто. Спільна робота депутатського корпусу з апаратом ради дала бажані результати: тільки за перше півріччя до бюджету надійшло понад 75 млн. грн., перевиконано план більш як на вісім відсотків. А загалом протягом першого півріччя за програмою соціально-економічного і культурного розвитку виконали робіт та провели всіляких заходів на 333 млн. грн., що майже на третину більше, ніж торік.

— Ви згадали програму розвитку району. В чому її суть?

— У повсякденній роботі кавалерійськими набігами чогось путнього досягнути важко. Ми переконалися, що найкращий спосіб — концептуальний підхід. Тому на сесіях райради розглянула і затвердила кілька концепцій розвитку району. Так згодом з'явилася програма стратегічного розвитку району на найближчі п'ять років. Вона передбачає, наприклад, звести у найближчі роки двадцять центрів позашкільної освіти.

— Ви юрист за фахом, тому краще бачите, як люди потерпають через відсутність правового захисту. Що робите, щоб допомогти людям?

— Райрада одне з основних своїх завдань вбачає в тому, щоб допомогти громадянам навчитися відстоювати свої права, контролювати і впливати на рішення владних структур. Для цього вчимо їх користуватися багатьма інструментами: зверненнями, скаргами, приймальними політичних партій, громадських організацій, районної ради. Порядок оформлення і подачі звернень, зразки скарг друкуємо в газетах «Шевченківський вісник» та «Шевченківське слово», є вони і на стендах у приймальні райради. Досить важливими засобами відстоювання прав територіальної громади вважаємо громадські слухання, які проходять у нас із багатьох актуальних питань. Особливо вони стали у пригоді, коли ми чи не першими в Києві розпочали реформування районного житлово-комунального господарства. Завдяки їм у нас уже кілька місяців замість колишніх 19 ЖЕКів діють 12 житлово-комунальних підприємств (ЖКП), хоча цій реформі був спротив з боку керівництва міста.

— І що дала району та його мешканцям ця зміна назви та укрупнення колишніх ЖЕКів?

— Зміни разючі. Якщо раніше ЖЕК був підрозділом комунального підприємства і надавав не досить якісні послуги, то нині цього вже немає. Житлово-комунальним підприємствам ми надали право юридичних осіб. Нині ці структури повністю відповідають за експлуатацію та утримання житлового фонду району. А в нас він простягається від Хрещатика до вулиць Туполєва й Котовського і налічує 3121 будинок старої забудови, «хрущовок» та елітних висоток. Тепер відносини між районною владою, ЖКП і мешканцями здійснюються на договірних засадах. Завдяки цим змінам ми відремонтували 20% будинків, чимало під'їздів, дахів, оновили прибудинкові території. За підсумками осіннього місячника благоустрою наш район посів перше місце в Києві. А ще, за даними соціологічних досліджень, у нашому районі найякісніші послуги. До уваги бралися освіта, медицина, транспорт, стан доріг, умови для бізнесу, культмасові заходи тощо. Звичайно, є ще й чимало проблем. Головна з них — віддаленість будинків від торгових точок. Отож будемо й над цим працювати...

Нині, коли очікується перехід нинішнього керівника району Віктора Пилипишина, котрий став народним депутатом, до Верховної Ради, про Федоренка заговорили як про найперспективнішого його наступника. І, як водиться, одночасно з цим в Інтернеті розпочалася і кампанія з його дискредитації. Потрібно, очевидно, бути непересічною особистістю, щоб у 30 років мати таку гучну прихильність до себе і не менш гучну недоброзичливість, залишаючись спокійною і толерантною людиною, про що свідчать висловлювання колег-депутатів з різних фракцій у райраді.

Петро МАЗУРЕНКО, «Наша Україна», голова постійної комісії з промисловості:

— Федоренко належить до перспективних і досвідчених молодих фахівців, здатних консолідувати представників різних політичних сил в єдину команду...

Володимир ГАРБУЗ, ПРП—ГАК, голова постійної комісії з бюджету:

— За півтора року переконався в його професійності, у здатності аргументовано переконувати. Федоренку довіряє не тільки його фракція.

Юрій РИЖЕНКО, «Лівий центр: КПУ, СПУ», перший заступник голови РДА:

— Працюємо разом у райраді вже друге скликання, тому переконаний, що Федоренко успішно використовує свій потенціал для професійного і політичного зростання.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

НОВИНИ
ВІВТОРОК, 11 ГРУДНЯ 2007 ■ № 231 (4231)

У Харкові перекинулося маршрутне таксі з пасажирами. Кілька осіб із травмами відправлено до лікарні *(Укрінформ)*

Україна і ЄС досягли домовленості про принципи застосування експортних мит, заявив заступник міністра економіки Валерій П'ЯТНИЦЬКИЙ *(УНІАН)*

■ У НОМЕР

Сурогат не потрапив до споживача

Миколаїв. Напередодні Новорічних свят активізували свою діяльність виробники фальсифікованих алкогольних напоїв. Проте їхня діяльність не залишається поза увагою податківців. Так, під час проведення операції «Акциз» у Центральному районі співробітниками податкової міліції Миколаєва припинено діяльність підпільного цеху з виготовлення фальсифікованих алкогольних напоїв. При цьому встановлено організатора цеху та його спільника. Вилучено 30 літрів готової до продажу фальсифікованої горілки та 1390 літрів спирту на загальну суму понад 21 тисячу гривень.

Олена ІВАШКО.

«Мінувальник» вокзалу — школяр

Івано-Франківськ. Правоохоронці повідомили, що до анонімних дзвінків про замінування Івано-Франківського автовокзалу, про що писав «Голос України», має відношення учень однієї зі шкіл міста. Протягом двох тижнів еменесники п'ять разів перевіряли анонімну телефонну інформацію про замінування вокзалу. Доводилось евакуйовувати пасажирів, скасовувати автобусні рейси, обшукувати кожен куток приміщення і прилеглої території. Тепер «жартівникові» доведеться відповідати за свої розіграші.

Дарина НАЗАРЧУК.

Поляки допомагають відкривати таланти

Житомир. Євген Дегтярьов (скрипка) і Роман Лопатинський (фортепіано) — вихованці Київської спеціалізованої музичної школи імені Миколи Лисенка

Фото автора.

(на знімку) вибороли перше місце на Всеукраїнському конкурсі камерних ансамблів імені Ігнаци Яна Падеревського. Лауреатські відзнаки їм вручив представник головного спонсора цього заходу — Польської фабрики цінних паперів, біля витоків якої стояв Падеревський. Творче змагання виконавців камерної музики проходило вже вдруге. А головну мету конкурсу генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Томаш Янік визначив так: відкривати молоді обдарування.

Олексій КАВУН.

Бандити сидітимуть на нарах довічно

У **Дніпропетровську** судова колегія обласного апеляційного суду винесла вирок банді, до якої входили сім мешканців Кривого Рогу і двоє колишніх «беркутівців». З 1999 року до грудня 2004 бандити орудували на території Дніпропетровської та Миколаївської областей. На їхньому «рахунку» — майже десять убивств валютників та працівника міліції на лінійному відділенні ст. Апостолове. До того ж бандитів визнано причетними ще до трьох замахів на вбивство, скоєних у Кривому Розі та Миколаєві, а також до розбійних нападів на кілька продовольчих і промислових магазинів і криворізький комп'ютерний клуб. Після затримання у злочинців вилучили: 5 табельних («нарізних») та 2 газових пістолети із кількома сотнями набоїв різного калібру, обрізи мисливських рушниць, 4 радіостанції, перуки та маски тощо. Крім цього, за місцем проживання членів злочинного угрупування знайдено речові докази: вкрадені ювелірні вироби, мобільні телефони, радіоапаратуру.

Тож вироком суду двох ватажків банди засуджено до довічного ув'язнення. Решту — від семи до чотирнадцяти років позбавлення волі. Один із підсудних, якого було поранено під час затримання у квітні 2007 року, за день до оголошення вироку помер.

Михайло СКОРИК.

Трудове житло по тисячі доларів за метр

Квартирне питання беруться вирішити профспілки

Квартирне питання нас усіх зіпсувало, стверджував класик ще на початку минулого століття. Дотепер це твердження залишається актуальним для більшості співвітчизників. Ціна житла в Києві не поступається вартості квадратних метрів у багатьох європейських столицях. І дешевшати воно навряд чи буде. Як такої програми соціального житла для малозабезпечених у нашій країні немає. Про квартири для тих, хто чесно заробляє на життя й не має бізнес-прибутків, обіцяють подбати профспілки. Національний форум профспілок України розробив програму будівництва доступного житла «Трудове житло». За словами голови форуму Мирослава Якибчука, її суть — у створенні умов для будівництва якісного доступного житла зі стабільною ціною (не більш як тисяча доларів за квадратний метр), на яку б не впливали спекуляції на ринку нерухомості.

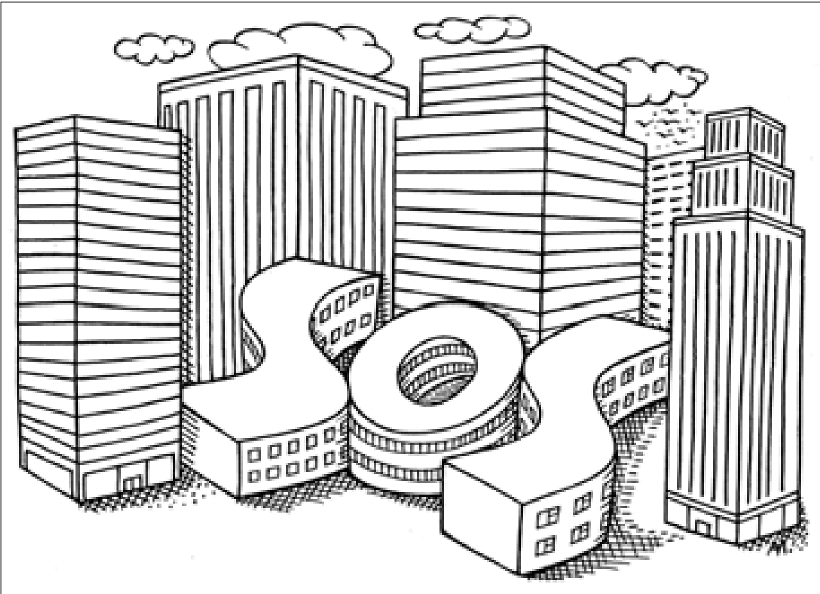

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Звичайно, щоб трудовий народ був здатний купити квартири навіть за такою ціною, його заробітки мають бути відповідними. Тому Форум профспілок наполягає на підписанні нової Генеральної угоди між профспілками й урядом України. Зокрема, пропонує вже, мабуть, новому урядові «нову дорожню карту». У ній, стверджує Мирослав Якибчук, чітко виписано важливі соціальні гарантії з підвищення рівня заробітної плати в Україні й переходу до повної тарифної сітки.

Ну, а доки профспілки думають, як вирішити квартирне питання трудящих, з їхнім власним майном до кінця не все зрозуміло. Нагадаємо, 1 січня 2008 року збігає термін дії мораторію на його відчуження. Спеціальна урядова комісія мала провести його інвентаризацію й вирішити, що з ним робити далі. Однак, стверджує пан Якибчук, цього не зробили.

— Нас хвилює, що буде через місяць. Ще діє мораторій, але за іншими схемами знову відчужується майно профспілок, — заявив він. — Пропонуємо створити Фонд профспілкового майна, яким би управляли всі профспілки.

За задумом профспілкового форуму, цей фонд має керувати всіма об'єктами санаторно-курортного призначення й основними засобами виробництва, які перебувають у володінні ФПУ. Мовляв, у такий спосіб усі профспілкові організації можуть брати участь у керуванні профспілковим майном і трудитися для людей праці.

Ольга ВІТЕР.

Пасажири здали водія співробітникам ДАІ

Пасажири маршруту №10 відтягли водія від керма і здали його співробітникам ДАІ. А все трапилося тому, що люди, проїхавши кілька зупинок, зрозуміли, що їх везе п'яний: автобус то мчав, то несподівано гальмував, від чого пасажири навіть падали.

Як з'ясувалося, перед виходом у рейс водій не тільки підзаробив на весіллі, перевозячи гостей церемонії, а й добряче хильнув за молодят. У наркодиспансері він «розбушувався» і вимагав зустрічі з начальником обласної ДАІ. Той прибув. За грубе порушення, а також непокору під час складання протоколу водія позбавили права керування транспортними засобами на один рік, а також посадили під адміністративний арешт на десять діб.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Висвітлюйте проблеми села

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

Іван Майборода читає газету «Голос України» п'ятий рік. Передплатив, коли був помічником одного з народних депутатів.

— Перечитую від початку до кінця, — каже Іван Васильович, — а потім читає дружина, а тоді й онук-старшокласник.

Усе життя подружжя Майбороди, нині пенсіонери, працювали в господарстві с. Тягинка Бериславського району.

— Нелегко людині на землі, — каже Іван Васильович. — Тримали корову, та торік продали: важко, корми дорогі. Маємо земельні паї, але ж не згодні, що їх так розподіляти: там, де зрошення, удвічі менше дали, а те зрошення — лише на папері. От кажуть: продаватимуть землю. А на мій погляд, не треба того робити. Це наче батька-матір продати. Пишіть побільше про село, давайте поради, як на присадибній ділянці господарювати, в саду, винограднику.

Сім'я Майборід уперше стала нашим призером, а продукцію для розіграшу люб'язно надала директор Херсонської кондитерської фабрики Ганна Дронова.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: Іван Майборід ласуватиме солодощами Херсонської кондитерської фабрики.

Фото автора.

Австралійських кенгуру полюбила рівненська дітвора

На 25-річчя Рівненського зоопарку колеги з Варшави подарували друзям трьох австралійських кенгуру. Нині теплолюбні тварини проходять адаптаційний період, звикають до нового місця життя. А поселили новачків, яких уже встигла полюбити місцева дітвора, у спеціальному вольєрі, де підтримується відповідний температурний режим.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Кожному хмельничанину — 917 гривень доходів

Доходи хмельницького міського бюджету за десять місяців становили майже 237 мільйонів гривень, що перевищило минулорічні показники в півтора разу. Допомогли цьому земельні аукціони, котрих протягом року відбулося сім. На них продали тридцять земельних ділянок площею майже сім гектарів. У результаті активної роботи влади доходи бюджету на кожного міського жителя становили більш як 917 гривень. Переважна частина коштів спрямована на соціальну сферу, поліпшення комунальних послуг.

Вл. інф.

Літак розбився за 400 метрів від житлових районів Києва

(Початок на 1-й стор.).

Водночас міністр транспорту і зв'язку сказав журналістам, що про справжню причину авіакатастрофи можна буде довідатися лише після детального вивчення місця аварії, уламків лайнера тощо. Микола Рудьковський також повідомив, що в Україні створено комісію в рамках Державної авіаційної адміністрації України, котра й відповість на запитання про всі обставини катастрофи.

Тим часом міжнародний аеропорт «Київ» (Жуляни), у свою чергу заявив, що пілот літака, який розбився в авіакатастрофі біля села Софіївська Борщагівка Києво-Святошинського району, був попереджений диспетчером про погану погоду.

Як сказав генеральний директор аеропорту Сергій Никифоров, диспетчер попередив пілота, що через сильний туман горизонтальна видимість становить 900 метрів при необхідному для посадки мінімумі 800 метрів, а вертикальна — 30 метрів при необхідних 60. Однак, за словами Никифорова, згідно з міжнародним законодавством, диспетчер не може заборонити посадку літака, тобто остаточне рішення про посадку приймає пілот, зіставивши інформацію від диспетчера з тією, котра відбивається на приладах у його кабіні.

«Командир прийняв рішення сідати... Диспетчер його направив, він пішов лівіше, потім різко почав втрачати висоту, і диспетчер двічі сказав: «Ідіть на друге коло», але реакції вже не було, і незрозуміло, чув пілот це чи ні», — сказав Никифоров.

Він додав, що літак почав втрачати висоту так швидко, що пілот не встиг повідомити в ефір, які виникли проблеми. Таким чином, за словами Никифорова, провини диспетчера в тому, що сталося, немає, оскільки він діяв строго відповідно до законодавства. Також гендиректор додав, що аварійно-рятувальні служби аеропорту оперативно виїхали на місце події — сигнал тривоги надійшов о 17:03, а о 17:20 рятувальники вже були на місці.

Фото з місця події Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Розпочато акцію протесту проти закриття Вінницького підшипникового заводу

А спричинив їх наказ адміністрації про припинення роботи на ВАТ «Вінницький підшипниковий завод» з 1 по 19 грудня ц. р. Попри це, працівники все ж намагалися приступити до роботи, але їх не пустили на територію. За словами голови профкому заводу Петра Тютюнова, профспілка не погодилася з таким рішенням дирекції заводу. Переконати керівництво в тому, щоб відновити роботу, не вдалося. Не змогли також добитися повернення заборгованої зарплати — її видали лише за серпень. Тому колона робітників вирушила до будинку облдержадміністрації. Вони скандували «Роботу! Зарплату!», тримали в руках плакати «Не дамо знищити підшипниковий завод».

Перший заступник голови ОДА Валерій Коровий та міський голова Вінниці Володимир Гройсман, які зустрілися з робітниками, підтвердили наміри власників скоротити 170 працівників основного виробництва. Адміністрація це пояснює збитковістю роботи підприємства. Профспілкові активісти твердять, що завод штучно доводять до банкрутства, щоб продати його на металобрухт. Частину обладнання вже вивезли. Мітингувальники відхилили пропозицію керівників області і міста допомогти знайти робочі місця тим, хто потрапить під скорочення. Вони повідомили, що мають намір продовжити акції протесту, однією з яких, за їхніми словами, може стати перекриття руху транспорту у місті.

Віктор СКРИПНИК.

Єврорегіон «Нижній Дунай» готується до ювілею

Новий рік, що настає, стане ювілейним для країн—учасниць єврорегіону «Нижній Дунай», який відзначить 10-ту річницю з дня створення. Нині головує в єврорегіоні Україна, яку представляє Одеська область.

Нещодавно в Одесі пройшло засідання представників країн-учасниць. Головною темою якого стало обговорення питань реформування цієї організації. За словами голови Одеської обласної ради Миколи Скорика, головним положенням майбутньої реформи має стати надання міжнародній організації статусу юридичної особи. В Одесі були заслухані звіти керівників усіх семи комісій єврорегіону «Нижній Дунай» про роботу в нинішньому році і плани на наступний рік.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Заснували свою медаль

Медаллю міськради «На славу Чернівців» нагороджуватимуть людей, які активно сприяли розвитку міста й пропаганді його в Україні та світі, зробили значний внесок у підготовку святкування 600-річчя Чернівців, яке відзначатимуть у 2008 році.

Нагорода виконана із срібла з позолотою, має форму кола діаметром 28 мм. Планка медалі білого кольору з червоними смужками, що відповідає кольорам прапора Чернівців. Внизу планки — букова віть. На аверсі — герб міста та напис «На славу Чернівців». На реверсі — офіційний логотип ювілею.

Нагородження відбуватиметься за рішенням виконавчого комітету міськради за поданням оргкомітету з підготовки ювілею.

Сергій СУЛИМА.

Метро збираються будувати ударними темпами

На світ з'явилася програма, фінансування якої вельми примарне

Харківська облрада затвердила безпрецедентну програму будівництва метро. Документ набуває чинності з моменту прийняття, але його фінансування заплановано тільки з наступного року. Протягом п'ятирічки депутати сподіваються відкрити шість станцій. За два роки обіцяють добудувати всю так звану Олексіївську лінію і депо та почати прокладати тунелі в напрямку аеропорту. До 2012-го, записано в програмі, у Харкові з'явиться нова лінія — до аеропорту, відкриються станції «Площа Урицького» і «Дружби народів». Назви станцій вочевидь застаріли. Та справа не в назвах. На все це грандіозне будівництво з обласного бюджету має надійти 314 мільйонів гривень. Щоправда, за умови, що держбюджет виділить обіцяні 1,9 мільярда гривень.

Депутати визнають, що програма є складовою частиною державної. І усвідомлюють: якщо не виконуватиметься державна програма, то грошей обласної не вистачить не тільки для того, щоб побудувати шість станцій і майже десять кілометрів ліній метрополітену, а й зберегти підприємства метробуду як такі.

Слід зазначити, що такими темпами харківське метро не будували навіть у найблагополучніші роки. Але поки пишуться папери, кажуть метробудівці, ми думаємо не про будівництво, а про виживання.

Голова профкому ВАТ «Метробуд» Валентин Сизько каже, що підприємству у боргах, як у шовках — гроші потрібні сьогодні, а не через якийсь міфічний час. Бо наприкінці грудня вони однозначно колектив не порятують. Практично щодня, стверджує В. Сизько, з бригад ідуть висококваліфіковані фахівці — за півтори тисячі гривень лише три дні на тиждень згодні працювати хіба що пенсіонери. А заступник начальника метрополітену і депутат облради Михайло Пилипчук охарактеризував стан справ як десять років відставання і невиконаних обіцянок, головна з яких — відкриття давно обіцяної станції цього року.

Микола КОСИЙ.

Харків.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА—ПОЛЬЩА

Незабаром через «Одесу—Броди» качатимуть нафту до Європи

Україна і Польща планують запустити нафтопровід «Одеса—Броди» в аверсному режимі в середині 2008 року. Про це заявили президенти України і Польщі Віктор Ющенко і Лех Качинський на Одесщині після відвідування морського нафтового термінала «Південний». Віктор Ющенко повідомив, що перший етап такого використання нафтопроводу передбачатиме транспортування нафти в аверсному режимі до Бродів — а з цього відправного пункту її перевозитимуть залізницею. «Тільки аверсний варіант використання нафтопроводу «Одеса—Броди» має перспективу. Інших варіантів просто немає», — сказав Президент України, додавши, що для переведення нафтопроводу в такий режим потрібно близько трьох місяців.

РФ

Вибух у рейсовому автобусі: двоє загинули, одинадцять потерпіли

У неділю в місті Невинномиськ (Ставропольський край) у рейсовому автобусі стався вибух, у результаті якого двоє пасажирів загинули й одинадцять потерпіли. Вчора в міській лікарні залишалися п'ятеро потерпілих. Це третя подібна НП у Росії за півтора місяця. За припущеннями, в автобусі спрацював вибуховий пристрій. За фактом вибуху порушено кримінальну справу за статтею 205 КК РФ (тероризм).

КНР

Пропонують мазут в обмін на ядерні станції

Сьогодні в Пекіні стартує дводенне засідання «шістки» (Росія, Китай, КНДР, США, Південна Корея і Японія) з ядерної проблеми КНДР. На зустрічі обговорюватимуть питання надання енергетичної підтримки Північній Кореї в обмін на виведення з ладу ядерних об'єктів. Її учасники розробляють механізми надання КНДР 500 тисяч тонн мазуту, а також енергетичного устаткування, відповідно до прийнятого на переговорах наприкінці жовтня рішення, в обмін на співробітництво Пхеньяна в питанні денуклеаризації.

У Чернігові триває фестиваль сучасного мистецтва

Сім виставкових зал і майже двісті різножанрових робіт від українських та зарубіжних художників. З таким розмахом стартував перший фестиваль сучасного мистецтва у Чернігові «Територія душі». Культурний вибух у місті над Десною стався за ініціативи столичних галерей «Арт-Фокстрот» і «Тадзіо» спільно з чернігівською «Пласт-Арт» та за підтримки Групи компаній «ФОКСТРОТ».

— Є різні території, де праця, де відпочинок, а десь має жити душа. Ось ми таку намагаємося сформувати, адже творчість і є територією душі, — пояснив директор фестивалю, художник Борис Дєдов.

Учасницею та гостею виставки стала співачка, художниця та телеведуча Анжеліка Рудницька.

— Як мене можна було не запросити на проект «Територія душі», коли територія — вже давно запатентоване мною слово? — пожартувала автор та ведуча першого українського хіт-параду «Територія А».

На фестиваль А. Рудницька привезла шість власних робіт, котрі сама характеризує як «вишиваний живопис». Як зізналася майстриня, показати у Чернігові більше картин не вдалося, бо у Києво-Печерській лаврі триває виставка її творчості.

— Я просто не могла позбавити киян можливості побачити мої твори, — пояснила А. Рудницька.

Відстань розділила і персонажів картини Леоніда Берната **(на знімку ліворуч)**. Диптих «Побачення» об'єднував кота і кішку. На виставці в Іспанії зрадливий кіт, що ніби зійшов зі сторінок казки Л. Керолла, змінив прописку, а кішка повернулася в Україну.

— Нічого, ми їй ще пару котів домалюємо, — запевнив художник.

Серед інших частинкою душі із відвідувачами поділилися відомі українські художники А. Гайдамака, А. Цой, А. Левицький, Т. Дєдова, Д. Нагурний, О. Придувалова та інші відомі українські художники.

— Роботи сучасних українських художників і творчість молодих митців представлені на фестивалі у чотирьох вимірах — живопису, графіці, відео-арт та фотографії, — зазначила арт-директор «Арт-Фокстрот» Олена Ягодовська. — Саме Чернігівщина стала п'ятим виміром, гідним гармонійного існування та презентації творчих досягнень талановитих українців.

Вкотре духовністю співвітчизників переймається Група компаній «ФОКСТРОТ».

— Український фестиваль сучасного мистецтва — чудова ідея, яка логічно вкладається в концепцію соціальної відповідальності нашого бізнесу, — зауважив голова Ради засновників ГК «ФОКСТРОТ» Георгій Дігам. — Зробити Україну територією мистецтва — шляхетна мета, над реалізацією якої поруч із митцями мають працювати і бізнесмени, і представники влади.

Виставка працюватиме до 10 січня 2008 року, перепустка на територію душі — талант і духовність.

Наталія ОВДІЄНКО.

Чернігів—Київ.

На знімку вгорі: картина Андрія Цоя.

Фото Володимира ПОНОМАРЕНКА.

Природні ресурси —

«Земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу, від імені якого права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією України.

Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону.

(Стаття 13 Конституції України).

Особливості національного природокористування

Про те, що Україна є країною зі значними запасами природних ресурсів, усі ми пам'ятаємо ще зі шкільної лави. Займаючи 0,4% суші, наша країна, за оцінками багатьох експертів, володіє 5% світових запасів корисних копалин. Значна кількість природних ресурсів території України має неперевершені економічні та природні якісні характеристики.

Насамперед йдеться про унікальний масив чорноземних ґрунтів (більш як 20% світових ресурсів), запаси залізних, марганцевих, уранових руд, облицювального каменю, мінеральні води та численні інші природні ресурси. При цьому запаси залізних руд становлять понад 14% загальносвітових, марганцевих — більше 43%. Україна займає також провідні місця за запасами титану, цирконію, літію, графіту, каоліну, вогнетривких глин, сірки, калійних солей.

За новітніми даними Національного інституту стратегічних досліджень, мінерально-сировинна база України включає близько 20 010 родовищ і проявів 113 корисних копалин, із яких 7 829 родовищ 97 видів мінеральної сировини мають промислове значення. У вартісному виразі розвідані протягом другої половини XX століття запаси родовищ корисних копалин оцінюються в 7—7,5 трлн. дол. США.

На даний час до промислового освоєння залучено від 40% до 75% розвіданих запасів основних видів корисних копалин. Створений на основі ресурсної бази мінерально-сировинний комплекс нашої країни став однією з найвагоміших складових національної економіки. В Україні виробляється близько 5% світового обсягу мінерально-сировинних ресурсів, а щороку гірничодобувна промисловість випускає продукції на 25—28 млрд. дол. США (у цінах світового ринку).

Отже, без жодного сумніву, природні ресурси України — наше найцінніше національне багатство, наша гордість і наш головний спадок нащадкам. Тому і дбати про нього ми маємо по-батьківськи, по-хазяйськи. Втім, реальне життя свідчить, що наше ставлення до власних надр та інших природних ресурсів інакше, як варварським, не назвеш.

За аналізом уже згадуваного Національного інституту стратегічних досліджень нині Україна тільки-но приступає до масштабного вирішення складних проблем екологічної рекультивації більшості гірничодобувних районів, сформованих унаслідок попереднього екстенсивного розвитку промислових галузей та ресурсомістких технологій. Застарілі технології, критично зношені основні фонди призводять до накопичення величезних обсягів виробничих відходів, які вже стали одним із основних факторів впливу на навколишнє природне середовище, причиною значних втрат мінеральної сировини (в надрах залишається до 70% запасів нафти, до 50% — солей, до 28% — вугілля, до 25% — металів). Розвивається ерозія родючих ґрунтів, інші несприятливі процеси, порушується стійкість геологічного середовища, катастрофічно погіршуються гідрогеологічні та гідрологічні умови, і це за того, що Україна в розрахунку на одного жителя є однією з найменш забезпечених водними ресурсами на Європейському континенті.

За повідомленнями Держпромгірнагляду, протягом минулого року його органами було виявлено 56 582 порушення нормативних актів з охорони надр, зупинено 2 132 об'єкти, притягнено до адміністративної відповідальності 1 861 посадову особу. В поточному році, згідно з останніми неповними даними цього державного органу, статистика виявлених порушень продовжує залишатися не менш тривожною. На цьому фоні видаються якимись дивними і не зрозумілими заяви наших окремих можновладців про необхідність якнайшвидшого залучення на будь-яких умовах іноземних компаній до видобування корисних копалин в Україні, готовність блискавично передати в користування закордонних власників багатства наших надр. Мотивація одна: прийде дбайливий і культурний користувач із-за кордону і швидко модернізує нашу занедбану гірничодобувну галузь. Заодно і нас зробить цивілізованими господарями власних надр.

Яскравим свідченням таких настроїв в українському владному олімпі став Міжнародний енергетичний інвестиційний форум (МЕІФ), що відбувся в Києві в квітні 2007 року. Відомі іноземні інвестиційні банки та консалтингові компанії, зокрема, Holtec International, Cardinal, Shell Exploration, Marathon Oil Company, TNK-BP Management, Barclays Capital, AES були приємно здивовані багатообіцяючими пропозиціями наших чиновників. Що тільки не пропонувалося потенційним надрокористувачам: і спільна діяльність на глибоководному шельфі Чорного моря, куди Україна має намір до 2011 року вкласти близько 1 млрд. дол., і участь в нарощуванні видобутку газу до 15 млрд. кубометрів в найближчі 5 років, і корпоративна реалізація програми видобутку українського урану. Що стосується останньої пропозиції, то вона особливо зацікавила європейських інвесторів, адже згідно з оцінками експертів уже в 2020—2030 роках провідні країни Євросоюзу можуть залишитися без ядерного палива, а тут — прихідь і видобувай.

Не минуло й трьох тижнів після закриття форуму, як НАК «Надра України» оголосила відкритий конкурс із залучення інвесторів для проведення геологічного вивчення надр та дослідницько-промислової розробки дев'яти площ та родовищ дочірніх підприємств компанії. Як повідомляла компанія в пресі, на конкурс виставляються Кінашевсько-Ядутовська площа Державного підприємства «Чернігівнафтогазгеологія», Південностинавське та Чернівецьке родовища, Східно-Луквінська, Ортиницька та Північноворівська площі Державного підприємства «Західукргеологія», Ковильненська площа, Джанкойська ділянка Північно-Сиваського родовища Державного підприємства «Кримгеологія». Втім, про можливі прибутки, які отримає Україна внаслідок такого широкого жесту, не було сказано і слова. Як і про ті екологічні ризики, до яких може призвести така, на мій погляд, нічим не виправдана щедрість. І найголовніше: в кураторів вітчизняної гірничодобувної галузі не виникло жодного сумніву стосовно правомірності своїх дій.

Законодавцю є над чим поміркувати

Така ситуація з користуванням природними ресурсами України, і особливо надрами, викликала в мене та моїх колег — 59 народних депутатів України з різних фракцій — сумнів щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 13 та частини другої статті 16 Кодексу України "Про надра", а також частини третьої статті 38 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища». Тому, як суб'єкти права на конституційне подання, ми звернулися до єдиного органу конституційної юрисдикції в державі — Конституційного Суду з проханням визначити відповідність вищезазначених положень нормативних актів Основному Закону. Щоб читачеві було зрозуміло, поясню, про що йде мова.

За змістом статті 13 Кодексу України "Про надра" користувачами надр можуть бути підприємства, установи, організації, громадяни України, а також іноземні юридичні особи та громадяни. Згідно з частиною другою статті 16 цього Кодексу спеціальні дозволи на користування надрами в межах конкретних ділянок надаються спеціалізованим підприємствам, установам і організаціям, а також громадянам, які мають відповідну кваліфікацію, матеріально-технічні та економічні можливості для користування надрами.

Частиною третьою статті 38 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» передбачено, що в порядку спеціального використання природних ресурсів громадянам, підприємствам, установам і організаціям надається у володіння, користування або оренду природні ресурси на підставі спеціальних дозволів, зареєстрованих у встановленому порядку за плату для здійснення виробничої та іншої діяльності, а у випадках, передбачених законодавством України, — на пільгових умовах.

Суть справи полягає в тому, що за статтею 13 Основного Закону України земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які перебувають у межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони **є об'єктами права власності Українського народу**. Згідно з частиною другою цієї статті кожний громадянин України має право користуватись природними об'єктами права власності Українського народу відповідно до закону. А за частиною четвертою цієї ж статті саме держава має забезпечити захист прав усіх суб'єктів права власності, а отже, і Українського народу, соціальну спрямованість економіки.

Вважаємо, що зазначена конституційна норма є визнанням виняткової ролі природних ресурсів у забезпеченні гідних умов життя наших громадян, економічного та й політичного суверенітету держави. Така позиція законодавця, який від імені Українського народу ухвалив Конституцію України, реалізується й у статті 14 Основного Закону України, де додатково стосовно землі визначено, що вона є основним національним багатством і перебуває під особливою охороною держави.

Оскільки відповідно до частини другої статті 13 Конституції України користування громадянами природними ресурсами має здійснюватись відповідно до закону, то **саме в законах і мала би бути реалізована повною мірою конституційна вимога щодо особливого статусу природних ресурсів, насамперед землі, необхідності їх особливої охорони, запроваджено адекватні вимоги та ефективні законодавчі механізми регулювання їх охорони та використання.** Однак, на нашу думку, без урахування зазначеного, встановленого Конституцією України правового припису та пов'язаної з цим необхідності особливого режиму володіння, користування та розпорядження природними ресурсами, якого вимагає Основний Закон України, статтею 13 Кодексу України «Про надра» **не тільки не встановлено дієвих механізмів реалізації та захисту прав власності Українського народу, а й передбачено, що без будь-яких застережень право користування ресурсами надр нарівні з українськими суб'єктами може бути надано іноземним юридичним особам та громадянам.**

Окрім цього, доводиться констатувати й те, що й у частині другій статті 16 Кодексу відсутні застереження та адекватні механізми законодавчого регулювання, які відповідали б Конституції України. Тут йдеться лише про такі мінімально необхідні, але зовсім недостатні вимоги до користувачів надрами, як наявність відповідної кваліфікації, необхідних матеріально-технічних та економічних можливостей.

Аналогічно, без визначення дієвих механізмів забезпечення задоволення конституційного права Українського народу, і до того ж **щодо всіх природних ресурсів**, визначений порядок користування ними і вищенаведеною частиною третьою статті 38 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».

Таким чином, зазначеними нормами Кодексу та закону всупереч Конституції України **не забезпечено, на наше переконання, спеціальне, адекватне вимогам Конституції України законодавче врегулювання порядку користування природними ресурсами**. І це особливо неприпустимо в даному випадку, адже йдеться не про звичайне майно, а про об'єкти, які згідно з Конституцією України є єдиними об'єктами права власності Українського народу.

Саме з огляду на це вважаємо, що зазначені норми Кодексу України «Про надра» та Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» не тільки не відповідають згаданим положенням статей 13 та 14 Основного Закону України, тобто не реалізують норми прямої дії Конституції України, за якою природні ресурси є об'єктами права власності Українського народу, а й допускають можливість надання надр та інших природних ресурсів, більшість з яких є невідновлюваними, в користування, а фактично — у власність і до того ж — без будь-яких обмежень, будь-яким суб'єктам, включаючи й осіб, які не є громадянами України, а також іноземним юридичним особам та юридичним особам за участі іноземних юридичних та фізичних осіб.

Наша правова позиція і рішення звернутися до Конституційного Суду України ґрунтується на тому, що за такого законодавчого регулювання ставиться під загрозу не тільки реалізація Українським народом конституційного права власності на природні ресурси, а й створюються умови для обмеження прав нинішнього та майбутніх поколінь нашого народу, прав усіх громадян України навіть користуватися природними ресурсами. На підтвердження обґрунтованості цієї позиції вважаємо за необхідне наголосити й на тому, що Законом «Про економічну самостійність», прийнятим ще в серпні 1990 року, прямо визначається, що основу економічної самостійності України становить власність її народу на національне багатство. При цьому до об'єктів права власності Українського народу законом віднесено природні ресурси, що й закріплено пізніше, як уже зазначалося, у Конституції України.

Мотивуючи свою правову позицію, висловлену в конституційному поданні, вважаємо за необхідне наголосити й на тому, що, оцінюючи положення Кодексу про надра та Закону "Про охорону навколишнього природного середовища", ми спираємось і на норму статті 8 Основного Закону України, за якою Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії.

Таким чином, якщо в законах не реалізовано один з найважливіших конституційних приписів стосовно належності природних ресурсів до об'єктів права власності Українського народу, законодавчо не визначено спеціальні, достатньо ефективні механізми забезпечення реалізації цього права, а навпаки — з допомогою передбачених чинними законами норм забезпечується право не Українського народу, а господарюючих суб'єктів, і до того ж нарівні з українськими й іноземними суб'єктами, то є всі підстави кваліфікувати таку ситуацію як порушення основоположних засад державного устрою, прав єдиного джерела влади в Україні, носія її суверенітету, а також держави, яка згідно з частиною другою статті 3 Конституції України несе відповідальність перед людиною, як найвищою соціальною цінністю, за задоволення її прав і свобод.

Аналізуючи дану правову ситуацію, не можна не звернути увагу на той факт, що зазначені норми Кодексу України «Про надра» та Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» передбачають можливість надання природних ресурсів, зокрема й іноземним суб'єктам, у користування, а не у власність, що, з формальної точки зору, на думку деяких експертів-правознавців, є одним із елементів права власності й не може ототожнюватися з цим правом. Однак, розглядаючи це питання і виходячи з його суті, не можна не враховувати, що ресурси надр та значна частина інших природних ресурсів є невідновлюваними. Для відновлення, наприклад, ґрунтового покриву, потрібні тисячі років, не говорячи вже про ресурси надр, які формувалися протягом сотень тисяч і мільйонів років. А надання таких невідновлюваних ресурсів навіть у користування фактично передбачає виникнення усіх ознак відомої тріади сутності

Міфи та ілюзії можновладців

Гострі, суперечливі реалії нинішнього нашого буття важко пізнати, оцінити й спрогнозувати бодай на найближчу перспективу без з'ясування їх глибинної суті, першопричин, діалектичного взаємозв'язку. Такими є різке класове розшарування, небачена соціальна поляризація і масове зубожіння, що спіткали і лихоманять суспільство ось уже більше півтора десятиліть. Дійшло до того, що сьогодні в Україні 0,1% громадян володіють 90% власності, серед них 9 мільярдерів і 50 тисяч мільйонерів. Лише в нашій Закарпатській області 117 офіційно зареєстрованих мільйонерів. Сукупний капітал перших ста українських мультимільйонерів — понад 70 млрд. доларів США. Багатства цієї купки олігархів майже сягають національного ВВП (торік становив 81,5 млрд. дол.). Такої концентрації капіталів немає ні в Російській Федерації, ні в США чи інших країнах Заходу. Це явище винятково українське. Чи не тому 64% населення країни в 2005 році мали середньодушові доходи менше 423 грн. на місяць, (що становив тоді прожитковий мінімум), а 13% українців фактично жебракували?

Науковці, політики, журналісти нерідко посилаються на ці статистичні дані, проте уникають всебічного, відвертого аналізу того, чому таке відбувається в збуреному і хронічно хворому українському соціумі після антисоціалістичного перевороту 1991 року, на рубежі тисячоліть і епох. А без чесної відповіді на головну проблему марно розраховувати на пізнання і розв'язання її часткових складових. Цю прогалину в суспільствознавстві суттєво компенсує нова праця П. М. Симоненка* — одного з провідних політичних і державних діячів сучасної України, вдумливого аналітика соціально-економічних і духовних процесів у сучасному суспільстві.

Слід визнати, що у вітчизняній суспільствознавчій літературі — радянській і теперішній — проблему бідності й багатства, попри її одвічність, висвітлено недостатньо. Відповідних термінів, наприклад, немає у фундаментальних виданнях типу УРЕ, словників з філософії, етики, політології, соціології. Що стосується сучасних зарубіжних авторів, то вони підходять до цієї проблеми головним чином з економічного чи статистичного боку, розглядаючи її через власність, доходи, податки, соціальну допомогу тощо. Так, популярний на Заході і у нас соціолог Ентоні Гіденс вважає, що «Багатство — це все те, чим індивіди володіють (капітал і акції, заощадження і власність, як-от будівлі та земля; тобто те, що можна продати)», а «кожен, хто має прибуток на рівні або нижче рівня додаткових виплат, живе «в бідності», під якою розуміють умови фізичного існування. (Гіденс Ентоні. Соціологія. Переклад з англ. — К.: Основи, 1999. — С.300,325). Про якісні параметри матеріального, а тим більш соціального, духовного життя буржуазні дослідники при цьому воліють не поширюватися.

Петро СИМОНЕНКО

Погоджуючись з думкою К. Маркса про поглиблення прірви між багатством меншості та злиденністю основної маси населення в процесі дозрівання індустріального капіталізму, Е. Гіденс твердить, начебто «Маркс помилявся у своєму припущенні». Чому? Бо «сьогодні більшість людей у західних країнах живуть матеріально набагато краще, аніж ці самі прошарки за часів Маркса» (там само, с.300). Проте соціолог далі не каже, чому це відбувається, замовчує, що в глобалізованому світі мільярд людей бідує. У радянську епоху не було такої кричущої майнової і суспільно-класової нерівності, яка склалася в нинішніх незалежних державах на території зруйнованого СРСР унаслідок ліквідації соціалістичних засад суспільного устрою.

Принципова відмінність праці П. Симоненка «Бедные и богатые» — в ґрунтовній методологічній основі і системності аналізу розглядуваного явища. Промовисте і змістовне вже переднє слово до читачів «Заради нашого майбутнього» (с.9-14). Цією гуманною, оптимістичною спрямованістю сповнені такі розділи книги: «Бідні і багаті», «Від олігархічної до загальнонародної еліти», «Реформаторський геноцид в Україні», «Міфи та ілюзії Президента Л. Кучми і реалії українського життя», «Лівий марш України», «В геополітичних реаліях сучасності» та ін. Різні за обсягом, жанрами, стилем, структурні частини книги дають цілісне уявлення про со-

*** Симоненко П. М. «Бедные и богатые. Политик о политике: Сборник выступлений: статей и интервью. — Киев: Издательский дом «АДЕФ-Украина», 2007—512 с.**

власність українського народу

власності — володіти, користуватися та розпоряджатися — і призводить до їх безповоротного вилучення з числа об'єктів права власності Українського народу, виключає можливість забезпечення їх використання для задоволення довгострокових національних інтересів виключно в інтересах не тільки майбутніх, а й уже нинішнього покоління Українського народу. Використовуючи невідновлювані природні ресурси, відповідні суб'єкти фактично **реалізовують за усіма ознаками саме права власника, а не тільки користувача**, оскільки, використавши надані в користування відповідні природні ресурси за чинним законодавством, суб'єкт господарювання одержує усі права власника щодо добутих чи одержаних у інший спосіб природних ресурсів, і може розпоряджатися ними на власний розсуд.

Нам, як авторам конституційного подання, звичайно ж, відомі норми Конституції України, що, на думку деяких юристів, які висловили свою позицію стосовно підготовленого нами документа, нібито не підтверджують нашу позицію. Йдеться, зокрема, про посилання на пункт 5 частини першої статті 92, за яким засади використання природних ресурсів, виключної (морської) економічної зони, континентального шельфу визначаються виключно законами. У зв'язку з цим деякі автори вважають, що реалізацією вимог Конституції України є вже сам факт прийняття закону з певного питання незалежно від його змісту.

Одним із аргументів, які начебто не підтверджують нашу позицію, є і посилання на частину першу статті 26 Конституції України, згідно з якою іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, — за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України. Але при цьому абсолютизується рівність прав громадян України та іноземців, а також осіб без громадянства і повністю ігноруються необхідність встановлення законом для іноземців, а також осіб без громадянства винятків (тобто різного роду обмежень), необхідних для реалізації прямого припису Конституції України щодо забезпечення права власності Українського народу на природні ресурси.

Світовий досвід переконливо демонструє, що за відсутності таких винятків та обмежень чимало держав з величезними запасами найцінніших корисних копалин (Ангола, Конго, Мозамбік та багато інших) в ситуації, коли їх народи не реалізують або не мають реальної можливості реалізовувати свої права стосовно такого найважливішого свого надбання, як природні ресурси, залишаються і залишаться у майбутньому одними з найбідніших у сучасному світі. Ми не хочемо такої долі ні для України, ні для Українського народу.

Високо оцінюючи роль іноземних інвесторів у розвитку нашої держави, необхідність прискорення її входження до світового економічного простору, не можна не враховувати, що часто діяльність іноземного капіталу в країнах, багатих на корисні копалини та інші природні ресурси, призводить до хижацького викачування, виснаження природних ресурсів, подальшого зубожіння населення і перетворення цих країн на сировинні придатки економічно розвинутих країн, в яких природні ресурси часто близькі до вичерпання. Всі ми розуміємо, що в недалекому майбутньому природні ресурси не тільки на національному, а й на міжнародному рівні стануть (а деякі вже стали) ще більш стратегічним ресурсом особливого значення, вагомим, а часто — визначальним фактором геополітики. В цьому контексті наша правова позиція стосовно необхідності вирішення питань природокористування в інтересах Українського народу ще більше набуває особливої актуальності.

Міжнародне право та міжнародний досвід підтверджують наші аргументи

Як відомо, міжнародне право визнає суверенне право народів на природні ресурси, як один з визначальних факторів державного будівництва, світового правопорядку. В статті 1 **Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права (1966 року)** визначено, що всі народи для досягнення своїх цілей можуть вільно розпоряджатись своїми природними багатствами й ресурсами без шкоди будь-яким зобов'язанням, що випливають з міжнародного економічного співробітництва. **В Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1962 року «Про невід'ємний суверенітет над природними ресурсами»** чітко зазначено, що право народів і націй на невід'ємний суверенітет над їх природними багатствами і ресурсами повинне здійснюватися на користь їх національного розвитку і добробуту населення відповідних держав.

Розвідка і експлуатація таких ресурсів і розпорядження ними, так само як і ввезення потрібного для цих цілей іноземного капіталу, повинні проводитися відповідно до правил і умов, які народи і нації за своїм вільно ухваленим рішенням вважають за необхідні або бажані для дозволу, обмеження або заборони таких видів діяльності. В разі надання дозволу використання ввезеного капіталу і доходів з цього капіталу регулюється умовами цього дозволу, національними законами, що діють, і міжнародним правом. Отримані прибутки повинні в усіх випадках розподілятися у вільно узгодженій пропорції між інвесторами і державою, в якій проводяться інвестиції. При цьому мають прийматися належні заходи для того, щоб суверенітет цієї держави над її природними багатствами і ресурсами в жодному разі не порушувався. При цьому допускаються навіть націоналізація, експропріація або реквізиція. Однак, встановлено, що рішення про це повинні грунтуватися на міркуваннях або мотивах суспільної користі, безпеки або національних інтересів, які визнаються важливішими, ніж суто особисті або приватні інтереси як громадян, так і іноземців. У цих випадках власникові сплачується відповідна компенсація згідно з правилами, що діють в державі, яка приймає ці заходи на реалізацію свого суверенітету, і відповідно до міжнародного права. В усіх випадках, коли питання про компенсацію викликає спір, мають використовуватися всі можливості його розв'язання в національних судових інстанціях держави, що приймає ці заходи. Проте, за угодою зацікавлених суверенних держав та інших зацікавлених сторін, спір має бути врегульований в арбітражному порядку або міжнародним судовим рішенням.

В іншому важливому документі — **Хартії економічних прав та обов'язків держав**, затвердженій Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 3281(XXIX) від 12 грудня 1974 року наголошується на особливому статусі іноземців в державах. При цьому визначаються і загальні засади таких особливостей. Зокрема зазначено, що кожна держава має і повинна вільно здійснювати повний постійний суверенітет над всіма своїми багатствами, природними ресурсами і економічною діяльністю, включаючи право на володіння, використання і експлуатацію. Кожна держава **має право регулювати і контролювати іноземні інвестиції в межах дії своєї національної юрисдикції згідно зі своїми законами і ухвалами і відповідно до своїх національних цілей і першочергових завдань.** Жодна держава не повинна примушуватися до надання пільгового режиму іноземним інвестиціям.

Держава має також право регулювати і контролювати діяльність транснаціональних корпорацій в межах дії своєї національної юрисдикції і вживати заходів із забезпечення того, щоб така діяльність не суперечила її законам, нормам і ухвалам і відповідала її економічній і соціальній політиці. Транснаціональні корпорації не повинні втручатися у внутрішні справи приймаючої держави. Кожна держава, з повним урахуванням своїх суверенних прав, повинна співробітничати з іншими державами в справі здійснення положення, викладеного в цьому підпункті. За державами, як це вже зазначалося під час аналізу й іншого міжнародного документа, закріплено навіть право націоналізувати, експропріювати або передавати іноземну власність. У цьому випадку держава, що вживає таких заходів, повинна виплачувати відповідну компенсацію з урахуванням її відповідних законів і ухвал та всіх обставин, які ця держава вважає за доречні.

Знову ж таки наголошуємо, що за будь-яких обставин, коли питання про компенсацію викликає спір, його мають врегульовувати згідно з внутрішнім правом націоналізуючої держави та її судами, якщо тільки всі зацікавлені держави добровільно і за взаємної згоди не досягнуть домовленості стосовно пошуків інших мирних засобів врегулювання на основі суверенної рівності держав і відповідно до принципу вільного вибору засобів.

На Всесвітній конференції з правових питань миру, розвитку і прав людини у Нью-Делі в лютому 1988 року, в роботі якої взяли участь більшість провідних юристів світу, було ухвалено **Азійсько-Тихоокеанську декларацію прав індивідів і народів.** У декларації також чітко визначено, що на основі права на самовизначення усі народи мають право на невід'ємний суверенітет над своїми природними багатствами і ресурсами.

Готуючи конституційне подання, ми проаналізували законодавство багатьох держав світу, зокрема, США, Великої Британії, Росії, Китаю, Норвегії, Японії, інших країн. Національне законодавство держав є різним за своїм змістом, механізмами регулювання відповідних правовідносин. **Однак у всіх випадках, коли держава реально дбає про визначальні права своїх народів, в національних інтересах з додержанням вимог міжнародного права запроваджується досить дієве регулювання питань природокористування для забезпечення національних інтересів.**

Позиція Конституційного Суду набуває особливого значення

З огляду на викладене, включаючи й міжнародний досвід, а також спираючись на позицію провідних українських правознавців, викладену, зокрема, в науково-практичних коментарях Конституції України, виданих Верховною Радою України та Академією правових наук, деяких дисертаційних наукових досліджених, опублікованих за їх результатами монографіях та статтях, у нас є всі підстави вважати, що стосовно природних ресурсів, насамперед невідновлюваних, реалізація вимог частини першої статті 13 Основного Закону України про належність землі, її надр та інших природних ресурсів до об'єктів права власності українського народу, конституційним може бути визнано запровадження лише такого законодавчого регулювання, яке забезпечило б реальне виконання цього важливого конституційного припису. Відсутність такого регулювання або наявність у законодавстві норм, які не забезпечують чіткої реалізації однієї з найважливіших конституційних вимог (стаття 13 входить до розділу I «Загальні засади» Конституції України, навіть зміна якої потребує особливої процедури), є неприпустимою і не узгоджується з положеннями статті 8 Конституції України, за якими закони та інші нормативно-правові акти, як уже зазначалося, приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй, а норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується. Так говорить Основний Закон України, який має найвищу юридичну силу.

Тому, на думку багатьох фахівців і на наше переконання, в Україні досягнення зазначених цілей, реалізація вимог, передбачених Конституцією України, можливі лише за умови системного осмислення положень Основного Закону України та запровадження законом ефективного правового механізму забезпечення прав та інтересів Українського народу незалежно від того, в якій формі власності перебуває той чи інший природний ресурс. Держава в особі уповноважених на те державних органів відповідно до законів, зокрема, про охорону навколишнього природного середовища, Кодексу про надра, кодексів та законів про охорону та використання інших природних ресурсів, про розподіл продукції, з урахуванням інтересів інвесторів мала б залучати їх до розвідки і розроблення ресурсів надр та інших природних ресурсів, надавати відповідні дозволи, ліцензії (вартість надання яких до того ж має бути економічно вмотивована), а потім — забезпечувати продаж добутих природних ресурсів, які до цього моменту все ще мають залишатись у власності українського народу, заінтересованим суб'єктам господарювання на конкурсних засадах (аукціони, біржі тощо). Інвестори при цьому мають одержувати дохід від своєї діяльності відповідно до частки їх інвестицій у загальному обсязі витрат на розвідку та видобування корисних копалин, а також реальної економічної оцінки вартості природних ресурсів, які є об'єктом права власності Українського народу.

Ми вважаємо, що позиція Конституційного Суду України набуває особливого значення з огляду на активізацію розроблення проекту нової редакції Кодексу України про надра. У процесі розроблення та попереднього обговорення даного законопроекту ведуться гострі дискусії з питань, що є предметом конституційного подання. Тому позиція єдиного органу конституційної юрисдикції має стати основою для врегулювання відповідних питань у новому законопроекті в повній відповідності з вимогами Основного Закону України, виходячи з обов'язку держави, передбаченого частиною четвертою статті 13 нашої Конституції, стосовно захисту прав власності всіх суб'єктів права власності, а, отже, й Українського народу.

Сподіваємося, що Конституційний Суд України зважить на обставину, що, хоча в нашому конституційному поданні й особливо наголошується на питаннях надр, однак фактично йдеться про усі природні ресурси, включаючи земельні, водні та інші природні ресурси, які є в межах території України, а також природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони, в яких права України щодо регулювання використання природних ресурсів мають здійснюватись з урахуванням Конвенції ООН з морського права (1982 року) та інших міжнародних нормативно-правових актів.

Вирішення питання щодо конституційності зазначених у конституційному поданні норм Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» та Кодексу України про надра спонукатиме законодавців до серйозного перегляду законодавства стосовно регулювання використання та охорони земель, вод, лісів, усіх інших природних ресурсів, внесення змін до відповідних законодавчих актів, стане вагомим аргументом для цього.

Особливе значення має забезпечення відповідності Конституції України земельного законодавства, яке значною мірою є основою регулювання правовідносин і стосовно інших природних ресурсів, суттєво впливає на соціально-економічну та й політичну ситуацію в державі. Ми переконані, що Конституційний Суд України, як єдиний орган конституційної юрисдикції в Україні, сказавши своє вагоме слово, зробить важливий внесок у забезпечення гідного майбутнього як всього Українського народу, так і кожного громадянина нашої держави.

Ще раз наголошую на тому, що під зазначеним поданням поставили підписи 59 народних депутатів незалежно від своїх політичних переконань та симпатій. Підписали, тому що для всіх нас, народних обранців, незважаючи на розбіжності в поглядах стосовно найбільш ефективних шляхів вирішення нагальних проблем розвитку суспільства, головним в нашій діяльності є й назавжди залишиться служіння інтересам Українського народу.

Григорій СМІТЮХ, народний депутат України від Партії регіонів.

і наша сумна дійсність

ціально-класову природу сучасного українського суспільства, його строкату диференціацію, згубні наслідки ліберальних реформ, небезпечні тенденції розвитку (с.22-42). Спираючись на неперехідні положення марксистсько-ленінського вчення про соціальні класи, використовуючи статистичні дані, матеріали соціологічних досліджень, автор обґрунтовано розкриває процеси і явища новітньої історії країни, що характеризуються реставрацією капіталізму, яка спричинила злам усталеної структури суспільства, еволюцію її колишніх базових елементів (робітничий клас, селянство, інтелігенція) та появу старих-нових (велика буржуазія, олігархи, «середній клас» і т. і.).

З урахуванням змін у соціальному середовищі Компартія України визначає свої стратегічні цілі і тактику боротьби за їх реалізацію. Головна мета — створення вільної і процвітаючої України. Під цим кутом зору лідер КПУ розкриває, зокрема, особливості діяльності партії та її парламентської фракції в антикризовій коаліції (с.56—67), висловлює цікаві думки щодо формування загальнонародної еліти (с.70—82), оновлення кадрової політики партії, вдосконалення її ідейно-теоретичної діяльності, посилення класової боротьби. Справедливій критиці піддає автор як кучмівські псевдореформи, так і немічні потуги тих нинішніх можновладців, що намагаються реалізувати рухівські гасла, які так дорого обійшлися Україні. Наведені в книзі таблиці, графіки, статистичні дані додають висновкам автора переконливості, роблять їх неспростовними, викривають соціальні міфи, що їх навіювали трудящим Л. Кучма, В. Ющенко та їх оточення (с.199—252).

Відчуваючи небезпеку катастрофічних наслідків кричущої соціальної несправедливості, Л. Кучма схвалив 15 березня 2001 р. «Стратегію подолання бідності». Та цей декларативний документ, як і всі інші «блага» наміри можновладців, спіткала доля нездійсненних обіцянок. Бідність залишається головним національним лихом України, завдаючи невимовних страждань десяткам мільйонів співвітчизників, позбавлених кучмівсько-ющенківським режимом найелементарнішого для гідного життя. Страшно і обурливо, що це діється в країні працьовитого, мудрого і терплячого народу, яка донедавна була однією з найрозвинутіших країн у Європі та світі!

У такому предметному контексті стають зрозумілими і виправданими зусилля партії комуністів, впевненість її лідера у «червоному світанку над Україною». Антикризова програма КПУ — то не лише її політичне бачення шляху до кращого майбутнього країни, а й жива практика сьогодення, зокрема участь у парламентській Коаліції національної єдності, позитивні наслідки діяльності якої стають все відчутнішими для людей найманої праці, ветеранів, молоді, усіх соціально вразливих верств населення.

Подихом напруженої інтелектуальної і практичної діяльності автора є заключна частина рецензованої книги — «Виступи, статті, інтерв'ю» (с.386-506). Парламентські промови, публікації в авторитетних періодичних виданнях за період 2000—2007 років читаються з неослабним інтересом, допомагають орієнтуватися у складних політичних перипетіях, бачити їх сутність — протилежність інтересів бідних і багатих.

Кожному матеріалу рецензованого збірника притаманний, одночасно з аналітико-критичним, творчий, конструктивний підхід. Дискусія навколо держбюджету, звіту і обіцянок уряду В. Ющенка, становища в АПК, житлово-комунальному господарстві, інших соціально важливих сферах суспільного буття — щоразу Петро Симоненко не лише констатує проблеми, а й радить, пропонує, вимагає конкретних, виважених дій, щоб бодай на крок, вже сьогодні зменшити прірву між бідними і багатими, подбати про поліпшення долі майбутніх поколінь. «Традиційне завдання для України, —доводить при цьому автор, — подолання економічної, технологічної та екологічної криз», розробка і прийняття проекту нової Конституції, покликаної гарантувати права і свободи громадян, висунення нових стандартів та вимог щодо стратегічних пріоритетів політики держави. Лише на цьому шляху реально можливий належний рівень безпеки добробуту усіх трудящих.

Так може і повинно бути, переконаний П. Симоненко. Адже Україна володіє землею, здатною прогодувати не менше 150 млн. людей, великим інтелектуальним потенціалом, а головне — працьовитим, здібним і мудрим народом. Як показано в книзі «Бідні і багаті», за роки незалежності втрачено чимало. Показники життєвого рівня населення країни знизилися у 10 разів, скоротившись до цифр перших повоєнних літ. За нинішніх темпів скорочення чисельності українців (з 52 до 46,5 млн. чоловік) через якихось два-три десятки років, за прогнозами експертів, нас буде лише 30—35 мільйонів.

Такого геноциду не можна далі терпіти! Як його припинити, показує книжка П. Симоненка. Її назва, зміст і стиль застерігають, вчать, надихають комуністів, усіх чесних, неупереджених, патріотично мислячих і соціально активних людей на подолання бідності, експлуатації, духовного поневолення.

Як наголошує П. Симоненко, основна стратегічна мета комуністів — повернути владу і власність трудовому народові, змінити систему влади, її політичний і економічний курс, забезпечити справжній державний суверенітет, економічну і соціальну справедливість, утвердження демократичних і правових принципів у країні, захистити життєві інтереси і вищі цінності людей, конституційні права, свободи, честь і гідність кожної людини. Йдеться, отже, про суспільство вільних, духовно і матеріально багатих, чесних і благородних громадян. Лише на такому магістральному шляху можливе подолання бідності — ганебного явища в історії України.

Добре, що така праця з'явилася сьогодні, коли в країні ведуться пошуки виходу з гострої політичної кризи у вищих ешелонах влади, інспірованої В. Ющенком та його «помаранчевим оточенням» за підтримки хазяїв із Заходу. Книга стане, без сумніву, добрим порадником комуністам, усім прихильникам лівих поглядів. Вона буде корисною також науковцям, управлінцям, студентам, журналістам, стимулюватиме подальше поглиблене вивчення і правдиве висвітлення ними соціальної структури українського суспільства.

Яким є реальне співвідношення між різними класами, групами, верствами, прошарками, в чому полягають їх принципові відмінності, які у них потреби, інтереси, ціннісні орієнтації, установки, що можна очікувати в поведінці мас за різних варіантів суспільного розвитку — ці та інші питання мають велике не лише наукове, а й практично-політичне значення. Праця П. М. Симоненка — добрий стимул і орієнтир у їх дослідженні та врахуванні в державотворчому процесі.

Іван МИГОВИЧ, доктор філософських наук, професор, член-кореспондент Української академії політичних наук, народний депутат України III і IV скликань.

ЕВОЛЮЦІЯ ВЛАДИ

Дострокові вибори як останній аргумент Президента

Виконавча гілка

Наприкінці 2006 року між антикризовою коаліцією та главою держави розпочалося протистояння довкола закону про Кабінет Міністрів, а точніше — довкола двох законопроектів: урядового «Про Кабінет Міністрів України» і президентського «Про Кабінет Міністрів України та центральні органи виконавчої влади». Зазначимо, що відповідно до Універсалу національної єдності цей законопроект на розгляд Верховної Ради мав подати Президент, але уряд, знехтувавши попередні домовленості, вирішив розробити власний документ. Проте наявність двох конкуруючих законопроектів мала неодмінно привести до чергового вето Президента, оскільки на той час глава держави та антикризова коаліція вже на практиці показали, що вони по-різному тлумачать положення Конституції стосовно процедури подання до парламенту кандидатури Прем'єр-міністра, призначення та звільнення міністрів закордонних справ та оборони чи контрасигнації указів Президента. Як наслідок, урядовий законопроект містив приклади зазіхань на повноваження Президента, а президентський — на повноваження уряду.

Два проекти одного Кабінету

Головна відмінність законопроектів про Кабмін полягала у підходах до розмежування адміністративних та політичних посад в уряді і міністерствах. Зокрема, президентський законопроект політичними вважав посади не тільки міністрів, а й їх заступників, оскільки заступник виконує обов'язки міністра в разі його відсутності, заміщує його на засіданнях Кабміну, тоді як урядовий — лише міністрів. Окрім того, президентський законопроект передбачав запровадження посад державних секретарів Кабміну та міністерств, яких задля збереження інституційної пам'яті та захищеності апарату міністерств від партійних впливів пропонувалося призначати на п'ять років. За версією Кабміну, апарати міністерств мали й надалі очолювати заступники міністрів.

Окрім того, законопроекти пропонували різні строки формування уряду: якщо Президент виходив з того, що уряд повинен бути сформований протягом 60 днів після дострокового припинення повноважень Кабміну або складення ним повноважень перед новообраним парламентом, то урядовий законопроект не містив часових рамок для формування Кабміну. Стосовно процедури внесення Президентом кандидатури прем'єра для затвердження парламентом, то в урядовому законопроекті лише зазначалося, що глава держави має зробити це протягом 15-денного терміну. Тим часом президентський законопроект, встановлюючи деякі кваліфікаційні вимоги до кандидата (наприклад, володіння державною мовою) на посаду прем'єра, дозволяв главі держави відмовити коаліції у внесенні поданої нею кандидатури на пост глави уряду. І якщо Президент наполягав, що програма діяльності Кабінету Міністрів має затверджуватися законом України на весь період його діяльності (що давало змогу главі держави в разі її невідповідності в частині зовнішньої, безпекової та оборонної політики з посланням Президента накласти вето), то уряд вважав, що програма має затверджуватися звичайною постановою Верховної Ради. Відповідно президентський законопроект передбачав: уряд є підконтрольний РНБО у сфері національної безпеки і оборони. Стосовно контрасигнації актів глави держави, то президентський законопроект чітко визначав, що це обов'язок Прем'єр-міністра та відповідального за виконання акта міністра. Натомість урядовий документ передбачав, що прем'єр та міністр можуть відмовитися скріплювати своїм підписом акти Президента та повернути такий акт з викладенням у супровідному листі мотивів свого рішення.

Отже, була очевидною необхідність розробки узгодженого законопроекту, який задовольняв би й уряд, і Президента. З цією метою навіть було створено робочу групу, яку очолив голова парламентського Комітету з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування А. Матвієнко. Однак коли 16 листопада це питання було винесено на розгляд Верховної Ради, антикризова коаліція, відкинувши всі напрацювання робочої групи, схвалила у першому читанні урядовий варіант законопроекту. У зв'язку з цим А. Матвієнко заявив, що в такий спосіб «парламент штовхає ситуацію до восьмого вето Президента на закон про Кабінет Міністрів». Коли ж 6 грудня Ю. Тимошенко після зустрічі з В. Ющенком повідомила, що в разі накладення Президентом вето на урядовий законопроект про Кабмін БЮТ не намагатиметься його подолати, ніхто не поставив би й цента на те, що цей документ у найближчій перспективі має шанси стати законом. Однак 21 грудня Верховна Рада, відхиливши поправки Президента, 247 голосами таки ухвалила закон про Кабінет Міністрів в цілому. Його остаточна редакція, зокрема, передбачала, що Президент має внести до Верховної Ради запропоновану коаліцією депутатських фракцій кандидатуру на посаду прем'єра не пізніше, як на 15-й день після надходження такої пропозиції, а коли він цього не зробить, то відповідну кандидатуру вносить коаліція депутатських фракцій. Так само передбачалося, що в разі невнесення Президентом у 15-денний термін кандидатур на посади міністра оборони та міністра закордонних справ, подання про призначення на ці посади вносить коаліція депутатських фракцій. Оскільки за Конституцією внесення цих кандидатур належить до виняткової компетенції глави держави, було очевидно, що Президент поверне цей закон на новий розгляд. Виходячи з цього, 10 січня 2007 року Президент провів зустріч з Головою Верховної Ради та Прем'єр-міністром, під час якої було досягнуто домовленості про підготовку спільної редакції закону про Кабмін, яка б відповідала духу і букві Універсалу національної єдності. «В універсалі ми домовилися, що над цим законопроектом працюємо всі разом, формуємо солідарну позицію, яку потім підписує Президент», — сказав глава держави, наголосивши, що керівництво країни повертається до консолідованої позиції з цього питання.

Наступного дня Президент повернув закон про Кабмін до парламенту для повторного розгляду. Обґрунтовуючи вето на закон про Кабмін, глава держави, зокрема, наголошував, що ухвалений документ наділяє коаліцію депутатських фракцій неконституційним правом вносити до парламенту подання про призначення на посаду Прем'єр-міністра та міністрів оборони і закордонних справ. Також Президент зазначав, що закон не врегульовує питання звільнення міністрів, котрі призначаються за поданням Президента. А враховуючи попередні домовленості з главами уряду та парламенту, В. Ющенко запропонував розробити та ухвалити узгоджений документ, який відповідав би нормам Конституції. Однак 12 січня, незважаючи на попередні домовленості з Президентом, антикризова коаліція, передомовившись із БЮТ, подолала вето на закон «Про Кабінет Міністрів». Таке рішення підтримали 366 народних депутатів, в тому числі 121 — від фракції БЮТ. Незабаром антикризова коаліція пошкодує, що замість виконати домовленості з Президентом та внести зміни до деяких, вочевидь неконституційних, положень закону про Кабмін, вона «піддалася на провокацію Тимошенко». А сама Ю. Тимошенко, відповідаючи на звинувачення «Нашої України», що її політична сила стала на бік антикризової коаліції, заявила, що в такий спосіб БЮТ «абсолютно свідомо прибрав конфлікт, який руйнував державу, між Президентом, прем'єром та між секретаріатами», і додала, що «люди, які зруйнували першу помаранчеву команду, які зруйнували все, що могли тільки зруйнувати, які власними руками внесли Прем'єр-міністра Януковича», не можуть їй чимось докоряти. А заодно БЮТ удалося подолати вето на закон про імперативний мандат, який не мав підтримки серед «нашоукраїнців». Цього ж дня О. Мороз підтвердив, що перед подоланням вето на закон про Кабмін з БЮТ було досягнуто політичних домовленостей про підтримку антикризовою коаліцією закону про імперативний мандат для депутатів місцевих рад та ухвалення в першому читанні законопроекту «Про парламентську опозицію». Останній законопроект, зокрема, передбачав закріплення за парламентською опозицією керівництва в комітетах Верховної Ради з питань свободи слова та інформації, з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, бюджетного та Регламентного комітетів. За парламентською опозицією пропонується закріпити право на внесення кандидатур на посаду Голови, заступника, секретаря та чотирьох контролерів Рахункової палати, за поданням опозиції мали призначатися чотири члени ради Національного банку, опозиція мала отримати своїх представників у Національній раді з питань телебачення і радіомовлення та Вищій раді юстиції. Окрім того, законопроект передбачав, що парламентська опозиція також спрямовує та координує діяльність Державного комітету фінансового моніторингу. Щоправда, невдовзі антикризова коаліція відмовилася проголосувати за цей законопроект в цілому.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

19 березня 2007 року. Черговий «круглий стіл» у Президента, під час якого представники усіх політичних сил домовилися розпочати спільну роботу над змінами до Конституції. Але вже 20 березня коаліція заявила про початок формування власної конституційної більшості.

Повторне вето на «фальшивий паспорт»

Однак цим конфлікт довкола ухвалення закону про Кабмін не вичерпався, оскільки 18 січня Президент повідомив, що повертає його до парламенту непідписаним. В. Ющенко зазначив, що вдатися до такого кроку його змусила невідповідність тексту закону, надісланого на підпис, із текстом, ухваленим Верховною Радою 21 грудня 2006 року. «Які тлумачення дає Конституційний Суд, як чинити в таких випадках? Аналогія в нас була кілька років тому, пов'язана із законом про місцеві державні адміністрації. У рішенні Конституційного Суду записано: «Якщо під час розгляду пропозицій Президента України до Закону будуть внесені зміни, не передбачені цими пропозиціями, Президент України діє відповідно до частини 2 статті 94 Конституції України». Іншими словами, відправляє на повторне вето. Або, іншими словами, здійснює повернення цього питання на повторний розгляд парламентом з відповідними пропозиціями Президента, що я і вчинив. Своє рішення з цього питання я направив Голові Верховної Ради О. Морозу 18 січня 2007 року. І на цьому хотілося б поставити крапку», — заявив Президент. А щоб розв'язати цю проблему, В. Ющенко запропонував парламенту змінити лише ті положення закону, які не відповідають Конституції. У відповідь глава парламенту заявив, що під час подолання вето Верховна Рада «діяла у повній відповідності з конституційною процедурою», та запропонував Президентові оприлюднити закон про Кабмін в установлений Конституцією строк, бо «в іншому разі цей закон буде опубліковано за підписом Голови Верховної Ради України, як і передбачено Конституцією». Далі були спроби заблокувати офіційне оприлюднення закону про Кабінет Міністрів рішенням Мукачівського міськрайонного суду, але 2 лютого його таки було опубліковано в офіційних виданнях — уперше в історії України за підписом Голови Верховної Ради. Водночас О. Мороз повідомив, що коаліція та уряд можуть врахувати пропозиції Президента, але лише як поправки до закону про Кабмін.

5 лютого В. Ющенко після зустрічі з О. Морозом та В. Януковичем зазначив, що, ведучи мову про неконституційність закону про Кабмін, він має на увазі і процедуру його ухвалення, і змістову частину. Серед неконституційних норм Президент знову назвав наділення коаліції правом вносити до Верховної Ради подання про призначення на посаду прем'єра, міністрів оборони і закордонних справ та звільнення останніх зі своїх посад, надання главі уряду та міністрам абсолютного права на відмову від скріплення актів Президента. Виходя-

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

30 березня 2007 року. Київ, Європейська площа. Учасники ініційованого Коаліцією національної єдності Форуму національної єдності виступають проти дострокових парламентських виборів.

Була очевидною необхідність розробки узгодженого законопроекту, який задовольняв би й уряд, і Президента

чи з цього, В. Ющенко назвав закон про Кабмін «фальшивим паспортом» та звернувся до Конституційного Суду з поданням про неконституційність закону "Про Кабінет Міністрів України" як за формою, так і за змістом.

Після цього між Президентом та парламентсько-урядовою коаліцією розпочався новий конфронтаційний етап. Уже 21 лютого В. Ющенко зазначив, що «між ключовими інститутами влади порушено поля повноважень, втрачено важелі противаг, а це дає змогу одній стороні цього трикутника йти шляхом авторитаризму, що однаково небезпечно і для авторів такої моделі, і для всіх, хто відчує її на собі». Виходячи з цього Президент заявив, що «політична реформа не допомогла сформувати систему противаг у вищій владі». «Як виходити з цього стану? Є два шляхи. Один, коли парламент через ініціативу 150 депутатів вносить пропозиції змін до Конституції, скликає конституційну комісію в рамках парламенту. Другий варіант — зміни в Конституцію вносяться за ініціативою Президента, що також передбачено Конституцією», — сказав він. Відтак В. Ющенко виступив з ініціативою проведення «круглого столу» з питань конституційної реформи, бо те, «що зараз твориться в парламенті і в уряді, створює відчуття, що ці люди поставили собі за мету сформувати авторитарну модель управління країною». Однак антикризова коаліція, не чекаючи проведення «круглого столу», вже 22 лютого створила тимчасову спеціальну комісію з опрацювання законопроектів про внесення змін до Конституції та закону про Кабінет Міністрів, а також для розробки законопроектів про Президента, про міністерства та інші центральні органи влади, про всеукраїнський та про місцеві референдуми.

Опозиційна дума про майбутню владу

Натомість голова ради блоку «Наша Україна» (він же глава секретаріату Президента) В. Балога та лідер БЮТ Ю. Тимошенко 24 лютого підписали угоду про об'єднану опозицію цих двох політичних сил. В основу документа було покладено угоду про створення коаліції демократичних сил у Верховній Раді п'ятого скликання, що була підписана між БЮТ, «Нашою Україною» та СПУ 22 червня 2006 року. Та хоч за назвою це була угода про об'єднану опозицію, проте вона чітко регламентувала відносини сторін у разі формування ними парламентської більшості та коаліційного уряду. Президент у зв'язку з цим зазначив, що об'єднання опозиційних сил у Верховній Раді є важливою передумовою для протистояння системному та відвертому порушенню Конституції і чинного законодавства, що спостерігається в парламенті країни.

Проте на відміну від угоди, яку в 2006 році підписали три політичні сили, в угоді про об'єднану опозицію зазначалося, що поглиблення політичної та економічної кризи в державі значною мірою спричинено недосконалою та незавершеною конституційною реформою 2004 року та що ці зміни приймалися в умовах тиску старого авторитарного режиму й були вимушеним політичним компромісом, а не виваженим політичним рішенням. Саме тому першим спільним кроком об'єднаної опозиції мало стати звернення до Конституційного Суду з метою скасування змін до Конституції України від 8 грудня 2004 року. Натомість вони пропонували розробити нову редакцію Конституції, «яка утвердить парламентсько-президентську модель влади в Україні, забезпечить дієвий розподіл повноважень між гілками влади, зафіксує принцип стримувань і противаг як механізм захисту від узурпації влади та управлінського хаосу в державі». Задля досягнення задекларованої мети БЮТ і «Наша Україна» вирішили домагатися проведення дострокових парламентських виборів, а в разі перемоги взяли на себе зобов'язання утворити у Верховній Раді шостого скликання коаліцію демократичних сил, «яка на паритетних засадах сформує уряд та інші органи державної влади». Виходячи з цього, учасники можливої майбутньої коаліції демократичних сил у разі приходу до влади зобов'язувалися невідкладно внести проект нової Конституції, передбачивши у ньому вдосконалення процедурних механізмів стримувань і противаг між органами державної влади, заміну інституту депутатської недоторканності інститутом парламентського імунітету. Планувалося ухвалити нову редакцію закону «Про Кабінет Міністрів України» та закон «Про центральні органи виконавчої влади», а в Регламенті Верховної Ради пропонувалося передбачити окремий розділ про порядок формування, права та обов'язки парламентської опозиції. Зокрема, в новій редакції закону про Кабмін передбачалося визначити посади міністрів та їх перших заступників як політичні, створити інститут державних секретарів в системі секретаріату уряду та міністерств, чітко визначити завдання та повноваження центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом з одночасним обмеженням впливу Кабміну на їхню діяльність. На місцевому рівні пропонувалося ліквідувати райдержадміністрації та звести до контрольних функцій облдержадміністрацій. Водночас на місцевому рівні планувалося створити представництва органів виконавчої влади та відповідні територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади. Стосовно діяльності можливої майбутньої коаліції демократичних сил, то, відповідно до цієї угоди, до її складу могли увійти лише фракції БЮТ та «Нашої України». Окрім того, підписанти зобов'язалися підтримувати тільки ті законопроекти та постанови, які пройшли узгодження в уряді, а незгода одного із суб'єктів коаліції трактувалася як вето. При цьому іншому суб'єкту коаліції заборонялося проводити рішення в Верховній Раді через голосування разом з парламентською опозицією. У документі також чітко регламентувалася процедура розподілу посад у разі перемоги на виборах — незалежно від їх результатів посади мали розподілятися на паритетних засадах (50:50), а вибір конкретних посад пропонувалося здійснювати почергово, до того ж право першого вибору, тобто посада прем'єра, мало належати тій політичні силі, яка під час виборів отримає найбільшу кількість голосів серед суб'єктів коаліції. Водночас під такий розподіл не підпадали посади, кандидатури на призначення та звільнення яких подає Президент.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

19 квітня 2007 року. Міліція допомагає судді Конституційного Суду С. Станік потрапити до оточеного опозицією приміщення суду.

Триста штиків для національної єдності

Відчуваючи, що загроза дострокових виборів цілком реальна, антикризова коаліція запропонувала Президенту провести наступні вибори глави держави у Верховній Раді. «Президентські вибори у 2009 році, чи будуть вони всенародними, чи будуть у парламенті, і той, і той варіант можливий. Якщо чинний Президент вважатиме, що треба змінити форму обрання глави держави, тоді це питання обговорюватиме коаліція, і, можливо, таке рішення буде прийнято», — сказав В. Янукович 26 лютого. Якщо ж «дестабілізуючим фактором» стане сам чинний Президент, який розпочне своїми діями блокувати роботу уряду та парламенту, то він не відкинув можливості домовленостей парламентської коаліції з опозицією стосовно виборів Президента. «У цій ситуації можливий інший варіант — об'єднання коаліції з опозицією», — пригрозив лідер регіоналів. А коли В. Ющенко прогнозовано відмовився від пропонованого політичного хабара, Партія регіонів запропонувала вже у вересні 2007 року провести позачергові і парламентські, і президентські вибори.

У відповідь Президент знову закликав політичні сили провести черговий «круглий стіл» та визначити шляхи подолання парламентської кризи. 19 березня, після політичних консультацій Президента з прем'єром, главою парламенту та лідерами депутатських фракцій було досягнуто домовленості про створення єдиної робочої комісії з представників різних політичних сил та органів влади, яка мала розробити проект змін та доповнень до Конституції. Але поки В. Ющенко 20 лютого ще розмірковував над тим, як організувати для розробки конституційних змін національний «круглий стіл», антикризова коаліція взялася за формування своєї конституційної більшості у парламенті. Цього-таки 20 березня стало відомо про перехід до антикризової коаліції деяких народних депутатів з Партії промисловців і підприємців, яка входила до блоку «Наша Україна», а наступного дня лідера ПППУ А. Кінаха вже було призначено міністром економіки. Та якщо В. Ющенко назвав це призначення «моральною ганьбою» та «дрібним епізодом», який не вплине на ситуацію, то координатор парламентської більшості Р. Богатирьова, привітавши приєднання ПППУ на чолі з А. Кінахом до антикризової коаліції, висловила впевненість, що це «лише початок величезного об'єднавчого процесу». А заступник керівника фракції Партії регіонів М. Чечетов заявив, що до травня 2007 року у Верховній Раді буде створено конституційну більшість.

Виходячи з цього, 23 березня вже й прем'єр В. Янукович запропонував Президентові «швидше визначатися, куди йти і з ким», та додав, що правляча коаліція «готова бути разом з Президентом». Щоб спонукати В. Ющенка до швидшого визначення, було оголошено про перехід до коаліції ще чотирьох депутатів із фракції БЮТ та анонсовано подальше зростання її лав. На цей час парламентська більшість уже налічувала понад 250 народних депутатів, тож 23 березня антикризова коаліція ухвалила рішення про перейменування в коаліцію національної єдності. У заяві коаліції зазначалося, що, вирішивши в основному першочергові завдання, настав час перейти до консолідації усіх гілок влади та формування ефективної моделі взаємодії і співпраці Верховної Ради, Кабінету Міністрів та Президента в рамках Конституції України. Саме для цього й потрібна конституційна більшість у парламенті, заявив лідер регіоналів В. Янукович.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

31 березня 2007 року. Об'єднана опозиція провела на Майдані Незалежності мітинг під гаслом «Геть зРаду!». На сцені Ю. Луценко, Ю. Тимошенко, В. Кириленко.

«Час безрезультатних «круглих столів» минув...»

Однак опозиція не збиралася спокійно спостерігати за процесом формування конституційної більшості. Вже 23 березня Ю. Тимошенко та В. Балога повідомили про відновлення діяльності комітету національного порятунку, який працював у часи помаранчевої революції, а 27 березня «Наша Україна» оприлюднила юридичний висновок про те, що Президент має законне право розпустити парламент, оскільки в Конституції йдеться про формування коаліції депутатських фракцій, а не про коаліцію народних депутатів. Щоправда, Президент і після цього зауважив, що не призначатиме дострокових виборів доти, поки не буде використано всі переговорні можливості для вирішення кризи в парламенті, та запропонував повернутися до конституційних принципів формування коаліції. Але вже 29 березня, не побачивши кроків назустріч, В. Ющенко повідомив, що відмовляється від практики проведення «круглих столів» з політичними опонентами. «Час безрезультатних «круглих столів» минув. Політики повинні нести відповідальність. В іншому разі своє слово скаже український народ», — заявив він та оголосив про проведення 2 квітня консультацій з керівництвом Верховної Ради та керівниками депутатських фракцій. Коли ж 31 березня з'їзд «Нашої України» закликав Президента достроково припинити повноваження Верховної Ради України та призначити позачергові парламентські вибори, стало зрозуміло, про що йтиметься під час цих консультацій. Прагнучи відвернути загрозу розпуску парламенту Р. Богатирьова 1 квітня повідомила, що правляча коаліція більше не прийматиме до своїх лав народних депутатів з інших фракцій та заявила про можливість законодавчого оформлення Універсалу національної єдності. Однак 2 квітня Президент таки підписав указ про дострокове припинення повноважень Верховної Ради. «Парламентсько-урядова більшість уже не приховує своєї головної мети — узурпувати владу й законсервувати своє правління», — підкреслив він та нагадав, що не раз закликав парламентські політичні сили до конструктивної роботи й діалогу, але ці пропозиції було знехтувано. «Порушення Конституції, серед яких ключовим став неконституційний характер створення коаліції, зумовили однозначні правові й політичні підстави для розпуску парламенту», — заявив він і призначив позачергові парламентські вибори на 27 травня 2007 року. Після цього розпочалося кількамісячне протистояння між Президентом та парламентсько-урядовою коаліцією в Конституційному Суді, Генеральній прокуратурі та на майданах столиці. Але врешті—решт В. Ющенко та В. Янукович таки досягли політичних домовленостей про дострокове припинення повноважень Верховної Ради, конституційною підставою для чого мало стати складення повноважень щонайменше 151 народним депутатом. 1 серпня, після завершення цієї процедури, Президент підписав указ про призначення позачергових парламентських виборів на 30 вересня 2007 року. У четвертому за ліком указі зазначалося: позачергові вибори призначаються у зв'язку з неповноважністю Верховної Ради. За підсумками дострокових парламентських виборів Партія регіонів отримала підтримку 34,37 відсотка виборців, БЮТ — 30,71, «Наша Україна—Народна самооборона» — 14,15, КПУ — 5,39 та Блок Литвина — 3,96 відсотка виборців. Отже, БЮТ та «НУ—НС» отримали 228 депутатських мандатів, що давало їм змогу створити коаліцію депутатських фракцій. 15 жовтня 2007 року голова політради блоку «НУ—НС» В. Кириленко та лідер БЮТ Ю. Тимошенко парафували угоду про створення коаліції демократичних сил. При цьому В. Кириленко нагадав, що окремий пункт угоди передбачає неможливість створення коаліції з Партією регіонів і КПУ. 17 жовтня глава держави заявив про готовність на основі пропозицій коаліції внести на затвердження парламенту кандидатуру прем'єра та кандидатури до складу уряду, після чого було оприлюднено угоду про створення у Верховній Раді шостого скликання коаліції демократичних сил та перелік найперших законопроектів, які мала ухвалити нова коаліція (про скасування недоторканності народних депутатів, про скасування пільг, нова редакція закону про Кабмін, про імперативний мандат, про місцеві держадміністрації, про місцеве самоврядування, про центральні органи виконавчої влади, про внутрішні війська, про держзакупівлі, про опозицію). А 29 листопада, незважаючи на непрості дискусії всередині блоку «НУ—НС» стосовно можливості створення широкої коаліції, деяких положень коаліційної угоди та стосовно кандидатури на посаду глави парламенту, депутатські фракції блоку «Наша Україна—Народна самооборона» та Блоку Юлії Тимошенко офіційно оголосили про створення у Верховній Раді шостого скликання коаліції демократичних сил.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

(Початок у № 225 за 4 грудня 2007 року.)

У Полтаві частина вулиці Рози Люксембург перейменована на вулицю Раїси Кириченко *(УНІАН)*

В Івано-Франківську на аукціоні зібрано понад 100 тис. грн. для дітей з розумовими вадами *(УНІАН)*

▪ БАЛАНС ТИЖНЯ

Про пташок між рядками

Збулося! Минулого тижня було оголошено основоположну для вітчизняної економіки цифру, під яку підганятимуть наш держбюджет. Україна й Росія погодили умови постачання природного газу наступного року. За тисячу кубометрів ми платитимемо замість нинішніх 130 доларів — 179,5.

Вийшло так, як майже два тижні тому пророкували в Міністерстві економіки: ціна, вища за 180 доларів, — для багатьох підприємств смерті подібна. Хімічна галузь, для якої блакитне паливо не тільки енергоресурс, а й сировина для, приміром, виробництва азотних добрив, такої «газової атаки» вже точно не витримає. Чи то знали, чи то накаркали... Хоча ще недавно йшлося про максимальну ціну в 160 доларів за тисячу кубів. У Москві, коментуючи ситуацію, зазначають: двосторонні відносини, які дещо охололи після виборів в Україні, ні до чого. Просто Туркменистан наприкінці листопада зажадав від Росії підняти ціну на свій газ. Втім, можна скільки завгодно шукати в підвищенні політичний слід, тільки всі ці аналізи труби опалення в багатоповерхівках не нагріють. Читаючи інформаційні новини між рядками, чого надто добре навчилися наші співгромадяни, котрі застали радянські часи, доводиться констатувати: російський газ за новими цінами позначиться на цінниках промислових і продовольчих товарів, а також у платіжках за комунальні послуги. Уже зараз в секретаріаті Президента замість передноворічного подарунка заговорили про необхідність підвищити й вартість газу для населення. Але ж було — перед парламентськими виборами у владних кабінетах нас гарно так переконували, що газовою трубою для народу тече блакитне паливо вітчизняного видобутку. Мовляв, собівартість його низька — мало не 30 доларів за тисячу кубометрів, і населенню точно вже жодні російські ціни на газ не страшні. Але тепер, мабуть, інша політична ситуація. Народ, проголосувавши, зробив свою справу — тепер можна почати й гайки (читай — газові вентилі) закручувати.

Гадаю, з огляду на вищевикладене не варто обнадіювати себе обіцянками з приводу того, що новий уряд у разі його затвердження доможеться від Росії цінових поступок по паливу. Цього вже навряд чи вдасться досягти, незалежно від того, хто керуватиме Кабінетом Міністрів. Росіяни можуть піти на поступки хіба що у разі здавання на прийнятних для сусідів умовах української газотранспортної системи. Але нині так питання не стоїть. Наші послідовні з чистими руками політики якщо й здадуть її, то десь ближче до президентських виборів, коли потрібно буде знизити газові ціни, щоб знову заручитися підтримкою електорату.

Про те, що доки в країні ділять портфелі, над Україною нависла загроза широкомасштабної економічної кризи — тут до ворожки не ходи. Про це нас застерігають і за кордоном. Директор європейського департаменту Міжнародного валютного фонду Майкл Деплер вважає, що ситуація, яка склалася в країнах Балтії та Європи, нагадує ту, яка десять років тому обернулася кризою для азіатських держав.

Споживчий бум, збільшення темпів кредитування й при цьому фіксований валютний курс — це чинники ризику. До того ж коштів на реальних поточних рахунках мало, і це обертається великою залежністю України від закордонних позичок. Іноді цей дефіцит становить майже 20 відсотків від національного доходу.

З песимістичними оцінками західних експертів солідарні магазинні цінники. Скориставшись міжвладдям, «неслухняний» літр олії в супермаркетах столиці знову подорожчав до 11—12 гривень. Але ще недавно підвищені ціни на цей продукт не раз ставали предметом обговорення на засіданні уряду. Виробників, треба сказати, адміністративний тиск змусив здешевити свою продукцію. Але, як то кажуть, недовго музика грала... Очікувати іншого розвитку ситуації навряд чи варто ще й тому, що на початку грудня соняшник ще більше зміцнився в ціні. Тонна насіння йде по 3 тисячі 300 гривень.

Новина від Мінагрополітики: врожай зерна, за оперативними даними, становить 29 мільйонів тонн. Хоча ще 8 листопада було 30,5 мільйона. Кудись утрусилося 1,5 мільйона тонн хлібних культур. А треба ж — перед виборами скільки було врожайних реляцій! Але тут цифри змінюються залежно від напрямку політичного вітру. І що буде наприкінці року, після доробки — напевно, одному аграрному міністрові й відомо. До речі, державні закупівлі хлібних культур провалено повністю — засіки сформовано лише наполовину від запланованого. Незважаючи на це, уряд збирається дозволити масовий експорт українського зерна вже з 15 грудня. Нарешті гаманці зернотоговців, які схудли за час мораторію на вивіз хлібних культур, почнуть набувати звичної форми. Вирощена в екстремальних погодних умовах пшениця й скуплена трейдерами в аграріїв дешевше лежить у портах і вже готова до відправлення. Обтяжений невроджаєм зернових світовий ринок нашу пшеницю проковтне з радістю, що працюватиме на стабілізацію там цін на продукт номер один. А як би українцям уникнути подорожчання буханця до 6—7 гривень?

Але це питання в ситуації безвладдя далеке від порядку денного. Усі пішли ділити портфелі. Тепер можна що завгодно ввезти, скільки завгодно вивезти і які завгодно цінники намалювати. Причому й тут від нас, на жаль, нічого не залежить. А там леді Ю. нарікатиме на містера Я. А наш найвиразніший у світі Президент — що з нього візьмеш? Він у хлібні магазини навряд чи ходить.

До речі, про пташок. Саме після зустрічі польського президента з нашим Державний комітет ветмедицини значно послабив обмеження на ввезення на територію України з Польщі продукції птахівництва. Незважаючи на те, що там лютує пташиний грип.

І ці люди зі сторінок газет і екранів телевізорів запевняють, що піклуються не про набивання власних кишень, а виключно про здоров'я й добробут нації.

Але ми ж з вами вміємо читати між рядками...

Галина КВІТКА.

Вибухи, що врятують світ

▪ НОУ-ХАУ

Нинішня курортна Балаклава до недавнього часу була загадковим, а точніше, засекреченим містом підводників у секретному місті Севастополі. У балаклавських штольнях тоді ховалися грізні радянські підводні човни усіх класів. А з другого боку Балаклавської бухти, в гірському масиві, відтоді, як геологи відкрили і мирний варіант для наїжаченої озброєннями морської бази — величезні поклади вапняку, видобувалася ця важлива складова металургійного виробництва. Так і співіснували тут «оборонка» з гірничорудним клондайком — Балаклавським рудоуправлінням, якому дали пролетарське ім'я Максима Горького.

Проте змінюються часи і в долі міст. Кореспондента «Голосу України» дніпропетровські та криворізькі розробники нової екологічно чистої вибухівки запросили до балаклавського експерименту. Ось що вдалося побачити й почути.

Флюс — не зубний біль

Сьогодні Балаклава з висоти своїх більш як 2500 років поступово стає потужною українською курортною зоною з золото-срібними морськими пляжами за півгодини їзди від Севастополя. Тисячі відпочивальників щороку дедалі охочіше зупиняють свій вибір саме на Балаклаві. У колишніх ремонтних відстійниках надводних кораблів тепер у чистих водах бухти розкошують шеренги потужних морських яхт з усього світу в гостях у місцевого клубу. Курортний акцент нинішнього міста став конфліктувати з присутністю рудоуправління, з кар'єром і дробильною фабрикою. Якщо в радянський період під час відстою підводних човнів чи вибухових робіт у кар'єрі, коли тисячі тонн шкідливих пило-газових викидів піднімалися в повітря, ніхто з місцевих громадян і пискнути не смів про такі «незручності», то з появою української демократії з'явилися десятки екологічних організацій, які натхненно борються з руйнівниками довкілля, що надто дошкуляє привабливості цієї красивої приморської місцини.

— Наше Балаклавське рудоуправління — одне з чотирьох флюсодобувних підприємств України. Воно щорічно видобуває майже чотири мільйони тонн флюсових вапняків. Але на активну вимогу місцевої влади та її екологічних органів, громадських організацій підприємство наполегливо шукає ефективного способу уникнути застосування у великих кількостях тротиловмісної вибухівки, яка є забруднювачем довкілля, порушує сейсмічну рівновагу гірського масиву, — відверто ділиться з нами своїми здобутками, проблемами та перспективами Анатолій Богданець, начальник техвідділу цього підприємства.

За його словами, вже не перший рік під час кар'єрних робіт застосовують нову систему підривання «Імпульс», яка сприяє зменшенню сейсмічного навантаження. Коливання грунту в селищах поблизу кар'єру стало помітно менше. Мешканці селища Флотського перестають скаржитися. Але ще залишається проблема шкідливих речовин, що потрапляють у місцеве довкілля й кримську екосистему загалом, і це непокоїть людей.

І ось тепер до балаклавських рудовидобувників звернулися науковці дніпропетровського концерну «Південруда» зі своїми криворізькими партнерами з ЗАТ з іноземними інвестиціями «Інтервибухпром» (виробниками екологічно чистої водоемульсійної вибухівки «Анемікс») з пропозицією застосовувати цю сучасну технологію проведення вибухових робіт, з їхніми спеціальними заряджальними машинами, оснащеними електронікою з міжнародною сертифікацією. Тут, на експериментальному вибусі, був закріплений фахівець у галузі сейсмічних і природоохоронних досліджень з Іспанії Іван дел Кастілло та Ольга Гречух, торговий представник в Україні іспанської фірми «Проектос мінерос ІСАМ».

— Ми знаємо, що подібною екологічно чистою вибухівкою користуються в передових країнах Європи та світу, — долучається до нашої розмови Павло Полянський, начальник дільниці вибухових робіт рудоуправління, вже безпосередньо на кар'єрному ярусі, котрий вибухівики називають блоком, де й готувалися серії свердловин на нижньому та горішньому горизонтах — відповідно 15 і 10 свердловин під експериментальний вибух. — Ми знаємо, але хочемо переконатися, що за вибуху з «Анеміксом» кількість викидів шкідливих окислів вуглецю та азоту в атмосферу в 200—300 разів менша, ніж після підриву тротиловмісних. А ще — практично відсутні шкідливі окисли азоту...

«Сметана» для граніту

Доки йшли підготовчі роботи, ми з найвищої точки цього гігантського Псилерадського кар'єру спостерігали, як по серпантині його внутрішніх доріг повзли БілАЗи, мов кузочки, як іграшковими здавалися потужні екскаватори. А на гранітному блоці розкладала свою амуніцію заряджальна машина, сконструйована на базі українського КРАЗу. Тут усього два фахівці — водій-заряджик Віталій Осипенко та його колега, начальник напрямку вибухових робіт концерну «Південруда» Олександр Котляров, який і погодився дати нам інтерв'ю.

— Ми через ось цей шланг зарядили до кожної з 25 свердловин двох вапнякових блоків (їх площа десь понад 1000 кв. м) 11,5 тонни водоемульсійної вибухівки. Ми її привезли майже за тисячу кілометрів і вона абсолютно безпечна під час транспортування в ось цих баках із нержавіючої сталі, бо ніколи не може вибухнути ця суміш, аджe стає вибухівкою тільки і тільки у свердловині після долучення спеціальної газогенеруючої добавки. І вибухне лише за командою підривників й не раніше, ніж через 15 хвилин після заряджання.

Вибухова суміш нагадує сірувату середньої густоти сметану, що автоматично, за допомогою комп'ютера, розподіляється по свердловинах та закачується з закритого загерметизованого та опломбованого бака в необхідній кількості в кар'єрі, без участі підривників, безпосередньо до свердловини будь-якої глибини. Її не візьмеш у руки, бо ніяк узяти. Вона не боїться пострілу, підпалу, а після вибуху продукти викидів екологічно безпечні. В основі такої водоемульсійної вибухівки — селітра, як ви знаєте, це одне з добрив у сільськогосподарському виробництві. І ще трохи водостійка...

Майже півтори години бригада підривників Павла Полянського з дільниці вибухових робіт під наглядом Володимира Айзенберга, заступника начальника техвідділу рудоуправління, та науковця Олексія Малоока, ретельно «комутувала» та заряджала 25 вибухових зарядів. Всі технічні засоби, включаючи й заряджальну машину, вже залишили небезпечні зони в кар'єрі. А оглушлива попереджувальна сирена сповіщала не тільки працівникам кар'єру, а й жителям навколишніх околиць Балаклави про вибухові роботи.

Зі спостережного пункту за межами кар'єру група представників севастопольської міської влади, екологічних служб, керівництва рудоуправління, дніпропетровських та криворізьких фахівців із вибухових робіт, місцевої преси очікували на подію, що повинна відповісти на головне запитання: чи будуть обнадійливими результати?

Нарешті пішов відлік на секунди. Спершу один, а потім другий вибухи порушили напружену тишу. І справді, ні традиційного полум'я, ні чорнющого чи рожевого диму фото- та телекамери не зафіксували.

Пара як аргумент

— Ми готувалися до цього експерименту давно, бо хотіли продемонструвати курортній Балаклаві, рекреаційному місту, що є сучасні технології, які дають можливість не забруднювати довкілля отруйними викидами в атмосферу після вибуху, — жваво коментує побачене для «Голосу України» в. о. начальника Балаклавського рудоуправління Олексій Голик. — Після вибуху водоемульсійної вибухівки ми стали свідками появи лише водяної пари і хмаринки пилу, що за межі кар'єру не вилітає. Це обнадіює.

— Візуальна оцінка однозначна, як на мій погляд, помітна різниця: тут ми бачимо білий дим, без домішок, а не чорний, з окислами вуглецю, як після тротилових вибухів, — ділиться враженнями спеціаліст Севастопольської міської адміністрації Олена Даньшина. Її підтримує і головний спеціаліст держуправління з охорони навколишнього середовища в м. Севастополі Світлана Шестакова:

— Я погоджуюся з колегою. Приємна несподіванка, котру слід вивчити детальніше, але різниця для нас, фахівців, очевидна.

Оптимістично звучав голос і голови комісії з міського господарства у Севастопольській міськраді Сергія Живодуєва, що після цих двох вибухів, окрім пилу в кар'єрному просторі, він не відчув специфічних тротилових запахів. Рішенням міськради всю навколишню територію Балаклави визнано заповідною, але щоб зберегти її в первинному вигляді, потрібно застосовувати передові технології і при вибухових роботах на цьому унікальному кар'єрі, що працює для металургійного виробництва вже 70 років.

Ми побували безпосередньо на місці вибухів. 45 тисяч тонн добротно подрібненої гірничорудної маси широкими пластами лежали перед нашими очима. Павло Полянський, якого ми зустріли тут, нам сказав:

— Я пропрацював у рудоуправлінні вісім років, але вперше побачив чистий білий дим, ніяких отруйних речовин після вибуху, подрібнення рудної маси нормальне, так що недаремно ми чекали цього дня...

Безперечно, це був промисловий вибух, а не військовий, щоб якісно зробити корисну роботу, а не зруйнувати її. Прилади європейського експерта пана Івана дел Кастілло не зафіксували якихось сейсмічних навантажень. Чим скоріше перейдуть наші українські «Вибухпроми» на екологічно чисті вибухові матеріали, тим краще не тільки для Балаклави, а й загалом для довкілля України, що давно плаче гіркими сльозами.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровськ—Балаклава—Дніпропетровськ.

Чим скоріше перейдуть наші українські «Вибухпроми» на екологічно чисті вибухові матеріали, тим краще для довкілля України

У нього — чеховські гени...

■ ОСОБИСТІСТЬ

Кілька років тому мене запросили виступити перед шанувальниками поезії в селі Григорівці Пологівського району. Родом я з Гуляйполя, здавалося б, сусіди, але ніколи там не бував. А ще розсмішила фраза, почута тоді в слухавці: «Приїздіть, у нас такого масштабу поетів іще не було!» «Молодці, — хмикнув я іронічно. — Такого масштабу... Та ще нога жодного письменника не ступала на вашу землю!»

Григорівка й справді загубилася в безкраїх приазовських степах. І якби не випадковий водій «КрАЗу», котрий на перехресті вітрів підказав дорогу, ми ще довго блукали б манівцями і жодна інтуїція не допомогла б туди потрапити.

Але в Григорівській загальноосвітній школі до літературного свята готувалися всерйоз. Це було видно відразу — і не тільки по квітах, які несли діти. В кабінеті директора одинадцятирічки піджидали два місцеві літератори: директор агрофірми «Григорівська» Олексій Чех та сільський голова Петро Банько. Оце й були маститі автори «меншого масштабу», на тлі яких легко демонструвати свій талант. Ну що ж, коли треба, то й позмагаємося!

На вигляд, люди скромні і привітні, на графоманів наче й не схожі. Однак, коли бути відвертим, я інстинктивно напружився, чи, як кажуть у народі, відчув напряг. У таких випадках передбачається приставання з віршами, непряма вимога похвали... Це так уже набридло! Кожен хоче стати письменником! Займалися б краще своїм ділом, тим більше що господарювати на землі — теж великий дар Божий. Хіба ж би їхав оце за тридев'ять земель тільки для того, аби послухати чиїсь недолугі вірші?

Але вже почалося літературне свято. Діти читають вірші запорізьких поетів, лунають пісні. Ось уже й мене кличуть на сцену. Взявши диригування вечором у свої руки, я невдовзі запросив на сцену директора агрофірми Олексія Чеха. Він мав вигляд стомлений і дещо розгублений. Тільки після наполегливого вмовляння зголосився підійти до мікрофона.

— Можна, я заспіваю? — спитав, повагавшись.

У мене це викликало скептичну посмішку. Але тут звідкись з'явився баяніст і відступати вже не було куди.

А він справді заспівав! Не скажу, що це можна було порівняти з Гнатюком. Але вийшло прекрасно. Щиро і відкрито. Із тим первісним щемом, який відрізняє спів хорошого аматора-артиста від зіпсованого славою професіонала. А Олексій Федорович співав не просто пісню, а свою вистраждану історію життя.

Кожне словечко в його виконанні звучало якось неповторно. Що не кажіть, а таки справжнє є справжнє! Зімітувати таку органічність, високу простоту фактично неможливо. До очей несподівано підкотилася солона хвиля.

За такі почуття
я віддав би життя,
Та живий же у землю
не ляжеш...

Мов електричним струмом, ударили останні слова.

Уявилось, як оцей засмаглий, обвітрений степовик після тяжкого робочого дня стоїть увечері десь на кургані, згадує свою далеку любов. І співає власну зболену пісню. Посилає душу в степове безмежжя.

Школярі, яким я потім розповів про такі асоціації, принишкли. Тиша аж забриніла.

Хоч не ждав я пори,
та осінні вітри
Понесли мою пташку до виру.
І тепер знаю я,
що ти вже не моя,
Тільки я в це ще й досі не вірю...

У такій атмосфері ще один місцевий літератор Петро Банько був прийнятий просто на ура. Хоч, якщо бути об'єктивним, то і його поважати було за що. Мініатюри про озимину, про хліб від зайчика вражали точністю і лаконічністю. Далеко не всі професіонали так бережливо ставляться до слова. Я був щасливий від того, що мав нагоду порадіти за творчо обдарованих земляків. Не говорити звичні етикетні компліменти, а саме погріти душу біля їхнього слова.

Після літературного вечора ми ніяк не могли розпрощатися. З'ясувалося, що Олексій Федорович пише вірші з молодих літ. Спочатку писав ніби для себе, а потім почав друкуватися в районній газеті. Аби колеги-керівники не кепкували з такого захоплення (адже очолює господарство вже понад сорок років), для проби запустив сатиричні мініатюри. Людям вони сподобалися, а районне начальство не гудило, як бувало в таких випадках. Тож і сміливості додалося. Далі — більше, перейшов на лірику, видав кілька збірок. А справді, хіба за господарськими турботами людина не має права поринути у чарівний світ поетичного слова, тонко відчувати красу життя? Тим паче що місця тут мальовничі, а далека минувшина надихає на творчість.

Взяти хоча б Сиву могилу, яка височіє над степом неподалік села (географічна назва — Токмак-могила). Її видно за десятки кілометрів, а навесні схили буяють ковилою, то й народна назва, звісно ж, пішла від цього. Та найбільшою загадкою для нинішнього люду (може, й для істориків) є застиглі в граніті біля вершини збільшені відбитки людської ноги та ратиці чи то сарни, чи то вівці. Можливо, в первісні часи тут було святилище, однак, за народними переказами, то є сліди самої Матері Божої та її кізки. Так це чи ні, не нам судити, але Олексій Федорович написав про це диво пісню, яку виконує сільський хор. Усіх слів не пам'ятаю, проте на серці стає щемно, коли пригадую:

— Ой могило сива, біла ковила...

Ще дві свої козацькі пісні він подарував народному чоловічому вокальному гурту «Жайвір» із сусідньої Тарасівки. Вони такі душевні, що часто виконуються на «біс». І саме одна з цих пісень добре прислужилася художньому колективу кілька років тому на столичній сцені, принісши славу лауреатів.

А ще Олексій Федорович «грішить» літературними дослідженнями. Копнувши у глибини свого генеалогічного дерева, з'ясував, що є далеким родичем самого Антона Павловича Чехова. До речі, близькі родичі й нині живуть у Ростовській області та в Москві, у декого з них прізвище закінчується на «ов». Але це вже викрутаси писарчуків, котрі не дуже прагнули вникати в справжнє походження того чи іншого роду. Чого далеко ходити по приклади — і в батька великого письменника було таке ж прізвище, як в Олексія Федоровича, тільки літературознавці не дуже афішують цей факт. То вже потім з'явився великоруський суфікс «ов»!

Своїм походженням Олексій Федорович не хвалиться, хоча й не цурається його. Мабуть, гордість за далеких предків притаманна нам усім. Але найзнаковішим щодо непідробності коренів родоводу є визнання сестер нашого героя. Одного разу, завітавши до бібліотеки, Олексій Федорович приніс фото класика російської літератури, на якому той був без відомої усому світу борідки. А тут і гості не забарилися.

— Ану вгадайте, хто на цьому знімку! — запропонував жартома, прикривши долонею підпис.

— Та хто ж — наш двоюрідний брат Вася! — в один голос відказали сестри.

Так ось звідки взялося чуття слова в людини, котра все життя працює біля землі! Гени! Це вони просяться до сонця! Про що б не розповідав Олексій Федорович, у його інтерпретації це звучить просто неповторно. Я так шкодував, що не взяв на зустріч у село диктофон. Бо скільки цікавого почув, що згодилося б для написання не одного нарису. Ось хоча б про козацький слуховий пост, що колись таборився в балці за селом, чи про колишнього махновця діда Скидана, котрий після взяття Сиваша служив червоноармійцем і був ординарцем у самого Дзержинського. Такого в жодній книжці не прочитаєш.

Час побіг із шаленою швидкістю. Сутеніло просто на очах. А ми ще довго сиділи-гомоніли. Не могли розлучитися й біля подвір'я Олексія Федоровича — подвір'я, навколо якого господар виховав яблуневий сад і аж сорок волоських горіхів! Під їхніми кронами так легко дихалося, що не хотілося й повертатися в задимлене металургійним смогом Запоріжжя.

Це дивне подвір'я вже, мабуть, не забуду ніколи. Але суть не в тому, що ми почали зустрічатися, аби перемовитися словом. Буваючи в Запоріжжі, Олексій Чех не минає обласну організацію Національної спілки письменників України. Зайде хоч на п'ять хвилин, щоб спитати, як здоров'я, поділитися радістю чи смутком, інколи й нову свою пісню заспіває. До речі, текст однієї з найновіших, що називається «Мамина хата», опублікований у листопадовому номері літературно-художнього та громадсько-політичного часопису «Хортиця».

Не запросить ніхто мене сісти,
Не чекає гарячий обід...
Їх немає давно уже вісти,
Лиш на Той Світ сльозиночки слід...

Так проникливо і зворушливо звучать ці слова, а головне, зачіпають сердечні струни в кожного. Тож, отримуючи чергове запрошення на зустріч у сільську глибинку, намагаюся вгадати, кого пошле мені Бог. Було б добре, якби там, серед безкраїх степових просторів, пробивався до сонця несміливий паросток поезії.

Григорій ЛЮТИЙ,
голова Запорізької обласної організації Національної спілки письменників України.

На знімку: поет із сільської глибинки, директор агрофірми «Григорівська» Олексій Чех.

Фото Миколи ДРЮЧЕНКА.

Просто пожити по-людськи

Старість приходить непомітно. Заспокоюєш себе: поруч діти, близькі. Добре, коли вони є. А якщо похилі роки сповнені самотності і банальна фраза «нікому води подати» — реальність? Про соціальний захист людей похилого віку говориться багато, а робиться мало. Пенсії, що не досягають мінімального прожиткового рівня і не можуть наздогнати цін. Байдужість з боку молодших людей, які згадують про старих тільки у свята, — доля багатьох, кому «за 60».

Нині в Україні близько мільйона людей, які потребують догляду, лікування і просто людського спілкування.

Цього року геріатричному пансіонатові міста Ржищів (Київська область) сповнилося п'ятнадцять років. Його важко назвати будинком для старих чи «богадільнею». Тут сто п'ятдесят старих та інвалідів перебувають під постійним медичним наглядом, оточені увагою й турботою. Чотириразове харчування з фруктами, м'ясними та рибними стравами. Більшість із них такого не бачила багато років. Сімдесят п'ять відсотків їхньої пенсії йде на утримання в пансіонаті, решта видається на руки. Вартість одного місяця проживання майже 1700 грн. На Київщині лише чотири такі спеціалізовані пансіонати, і щоб потрапити сюди, потрібно постояти в черзі. Тут же — і центр медичної реабілітації інвалідів.

У просторих холах нові сучасні телевізори, багато квітів. Особлива гордість — зимовий сад із пальмами, інжиром, іншими екзотичними рослинами. У дво- та одномісних палатах майже домашній затишок. Це особлива заслуга нянечок.

І в такому віці трапляється, що приходить велика любов. Шість років тому Володимир К. обморозив руки, ноги, обличчя. Ноги довелось ампутувати. Залишився сам і за направленням потрапив до пансіонату. Зробили протези. Тепер заново вчиться ходити. А два роки тому прибула Галина Г., теж інвалід-колясочник. Подружилися. Тепер весь пансіонат жде весілля. Вони вже не самотні.

До основного будинку прибудували невелику церкву, де і свічку можна поставити, і з батюшкою поговорити. На душі стає світліше і чистіше. «Хоч перед смертю поживу по-людськи», — сказала одна бабуся, тяжко зітхнувши.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Власний зелений туризм

Я проживаю у селі. Більш-менш гідну роботу зараз знайти дуже важко. Брат запропонував мені зайнятися власною справою, а я чув про новий напрям — організація зеленого туризму. Скажіть, такий вид туризму справді можна організувати?

Андрій БАРАНОВ.

Херсонська область.

У державній службі зайнятості нам повідомили, що у сільській місцевості більшість підприємців із числа безробітних відкрили свою справу та працюють у сфері сільськогосподарського виробництва, надання побутових послуг. І новий напрям, про який пише читач, активно набуває розвитку.

Сільський зелений туризм — новий вид відпочинку в Україні. Наша держава надзвичайно багата на мальовничі місцевості та історичні пам'ятки. Дедалі частіше міські жителі прагнуть відпочити в екологічно чистих місцях, познайомитися під час відпочинку з культурною та історичною спадщиною українського народу. Село приваблює міських жителів надзвичайно гарною природою, національним колоритом, українською гостинністю. Таким відпочинком в Україні також дедалі більше цікавляться іноземні туристи.

На сьогодні у Херсонській області, за сприяння служби зайнятості, власну справу у сфері зеленого туризму започаткувало 40 безробітних. Приміром, колишня безробітна (назвемо її Світланою) відкрила свій «міні-пансіонат». Розпочали прийом туристів у власних оселях 15 колишніх безробітних з Івано-Франківщини.

Започаткування власної справи у сфері зеленого туризму не потребує великих затрат і є ефективним використанням коштів, отриманих як допомога по безробіттю, виплачена одноразово для організації безробітним підприємницької діяльності. Крім того, даний вид туризму дає господарям і додатковий заробіток за рахунок реалізації відпочиваючим продукції, виробленої у підсобному господарстві, та забезпечує роботою членів родини. Таких прикладів чимало і на Полтавщині, і на Волині, і на Хмельниччині.

Зелений туризм має в умовах України значний потенціал для розвитку, в тому числі й за рахунок організації підприємницької діяльності у цій сфері колишніми безробітними. Звернувшись до центру зайнятості за місцем проживання, ви маєте змогу отримати детальнішу інформацію.

Як убезпечитися від зазіхань дітей?

Ми з чоловіком зійшлися в пізньому віці (обоє на пенсії). У цивільному шлюбі живемо вже чотири роки. Ми любимо і розуміємо одне одного, господарюємо, облаштовуємо житло. І все було б гаразд, якби не постійні докори і претензії наших дорослих дітей.

Річ у тім, що в мене є приватний будинок (де ми і живемо), у ньому прописані мій син від першого шлюбу і невістка. У чоловіка теж є свій будинок, у якому прописані його діти від першої дружини.

А лихо в тому, що мої діти чіпляються до мого чоловіка і вимагають від нього плати за житло як з квартиранта. А його діти претендують на мій будинок як на свою власність.

Отож, підкажіть, як відповідно до закону можна убезпечити себе від зазіхань дітей? Чи можна скласти такий документ, за яким діти чоловіка не претендували б на мій будинок, а мої — на його?

Галина Н.

Київська область.

Відповідає юрист «Голосу України» Наталья ГЕЛЕТКО:

На жаль, немає такого документу, який встановив би між вами і вашими з чоловіком дітьми гарні стосунки. Просто поясніть, що їх вимоги неправомірні. У вас цивільний шлюб, який не створює прав та обов'язків подружжя для чоловіка і жінки, які проживають однією сім'єю. От якби ваш чоловік у шлюбі вклав богато коштів і праці в ваш будинок, у результаті яких вартість будинку істотно зросла б, то можна було б ставити питання у суді про спільну сумісну власність подружжя. Діти вашого чоловіка не можуть претендувати на ваш будинок. Єдине, на що вони зможуть претендувати у майбутньому як спадкоємці, — це на частину майна, нажитого вами з чоловіком за час проживання у цивільному шлюбі. Оскільки, якщо жінка та чоловік проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, майно, набуте ними за час спільного проживання, належить їм на праві спільної сумісної власності.

Стосовно претензій ваших дітей, то тут ситуація трохи складніша. Найголовніше — треба знати, хто є власником будинку. Оскільки саме власник вирішує питання володіння, користування та розпорядження будинком. Саме власник житлового будинку відповідно до ст. 383 Цивільного кодексу України має право використовувати помешкання для власного проживання, проживання членів своєї сім'ї та інших осіб. Отже, якщо власником будинку чи його частини є ви, то ви і вирішуєте, хто проживає з вами і на яких умовах.

Плата за телефонні розмови — посекундна чи похвилинна

Які пільги при оплаті телекомунікаційних послуг мають інваліди з дитинства I групи та діти війни?

В. САВЧЕНКО.

Київська область.

Відповідає директор Департаменту роботи із споживачами ВАТ «Укртелеком» Микола МЕЛЬНИК:

— Інваліди I групи з дитинства, відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», мають пільги на оплату встановлення квартирного телефону. Пільг із плати за користування телефоном для цієї категорії абонентів чинним законодавством України не передбачено. Цим законом (ст. 35) передбачено лише, що інвалідам першої, другої груп і сім'ям, у складі яких є два та більше інвалідів, оплата послуг електрозв'язку за місцеві телефонні розмови з квартирних телефонів за почасовим (похвилинним, посекундним) обліком їх тривалості встановлюється тільки за їх згодою. Тобто вони мають право обирати (на підставі письмової заяви), за якою системою вносити абонплату за користування телефоном: з без посекундною або з посекундною оплатою місцевих телефонних розмов (за умови, що АТС, абонентом якої є пільговик, обладнана апаратурою почасового обліку тривалості розмов).

Статтею 5 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» цій категорії пільговиків надається право на 25-відсоткову знижку при платі за користування комунальними послугами (газом, електроенергією тощо) у межах середніх норм споживання. Пільг щодо плати за користування телефоном для них не передбачено, оскільки відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» телекомунікаційні послуги не відносяться до комунальних послуг.

Про зарплату листоноші

Ми, листоноші відділення зв'язку с. Гарячківка, працюємо неповний робочий день (6 із половиною годин) і отримуємо зарплату в 330 гривень. До прожиткового мінімуму — далеко. А на нашому утриманні — неповнолітні діти. Скажіть, будь ласка, чи існує закон, за яким би проводилася доплата до прожиткового мінімуму?

Е. СОКУР, Т. СТРИМБІЦЬКА, Н. КОТЮЖАНСЬКА, Н. ТЕРНАВСЬКА, О. ЛУБА, Т. ШИРОКА.

Гарячківка Крижопільського району Вінницької області.

Відповідає директор Департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Міністерства праці та соціальної політики Олександр ТОВСТЕНКО:

— Питання оплати праці робітників госпрозрахункових підприємств (у тому числі і підприємств пошти та зв'язку) врегульовані на законодавчому рівні. Зокрема, статтею 15 Закону України «Про оплату праці» (далі — закон) передбачено, що госпрозрахункові підприємства самостійно в колективному договорі визначають умови та розміри оплати праці своїх працівників із дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами.

При цьому умови колективних договорів не можуть погіршувати становище працівників порівняно з нормами законодавства, генеральною, галузевими угодами, а можуть лише їх поліпшувати (статті 5, 7 Закону України «Про колективні договори й угоди»).

Умови та розміри оплати праці працівників пошти та зв'язку регламентуються галузевою угодою між Міністерством транспорту та зв'язку України й профспілкою працівників зв'язку України на 2006—2009 роки (далі — угода).

Додатком 7 до угоди визначені коефіцієнти співвідношення посадових окладів (тарифних ставок) працівників Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» (УДППЗ «Укрпошта») і посадового окладу прибиральниці службових приміщень. Розмір тарифної ставки робітника, який виконує роботу, що не вимагає кваліфікації (в т. ч. прибиральниці), за повністю виконану місячну норму праці (обсяг робіт) на підприємствах не може бути меншим за мінімальну гарантію в оплаті праці, встановлену державою. У 2007 році встановлені такі розміри мінімальної заробітної плати: з 1 січня 2007 року — 400 гривень на місяць, з 1 квітня — 420 грн., з 1 липня — 440 грн., з 1 жовтня — 460 гривень.

Встановлені угодою міжкваліфікаційні й міжпосадові співвідношення в оплаті праці є обов'язковими для виконання всіма підприємствами, які перебувають у сфері дії угоди. Згідно із зазначеним вище додатком до угоди мінімальний коефіцієнт співвідношення посадового окладу листоноші (3 класу) і посадового окладу прибиральниці службових приміщень становить 1,21.

Отже, враховуючи розмір мінімальної заробітної плати (на сьогодні — 460 грн.), посадовий оклад листоноші 3 класу за повністю виконану місячну норму праці буде складати 556,6 гривні. Крім того, в колективному договорі або іншому локальному документі підприємства (положенні про оплату праці, про преміювання тощо) госпрозрахункові підприємства можуть встановлювати працівникам доплати (в тому числі й до рівня прожиткового мінімуму), надбавки, премії, винагороди та інші заохочувальні, компенсаційні й гарантійні виплати.

Відповідно до пункту 4.4. угоди, при тимчасовому зниженні обсягів виробництва з метою збереження робочих місць і кваліфікованих працівників власник або уповноважений ним орган може встановити за згодою працівника режим роботи з неповним робочим днем чи неповним робочим тижнем з оплатою праці: відрядникам — за фактично виконану роботу, працівникам із погодинною оплатою праці — відповідно до відпрацьованого часу (відповідна частина тарифної ставки).

Крім того, згідно із статтею 56 КЗпП України за угодою між працівником і власником або уповноваженим ним органом може встановлюватись, як при прийнятті на роботу, так і згодом, неповний робочий день або неповний робочий тиждень. У цьому випадку оплата праці провадиться пропорційно відпрацьованому часу. Норми колективного договору, що допускають оплату праці нижче від норм визначених генеральною, галузевою або регіональними угодами, але не нижче від державних норм і гарантій в оплаті праці, можуть застосовуватися лише тимчасово на період подолання фінансових труднощів підприємства терміном не більше як шість місяців (ст. 14 Закону України «Про оплату праці»).

Після законодавчого підвищення розміру мінімальної заробітної плати підприємства зв'язку, які підпадають під дію угоди, виходячи зі своїх фінансових можливостей можуть підвищувати тарифні ставки із збереженням міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень в оплаті праці з того само числа, з якого вводиться мінімальна заробітна плата, або через якийсь час, але не пізніше, ніж через шість місяців після введення нового розміру мінімальної заробітної плати.

Малюнок взято з сайта http://crisei.blogalia.com

Пенсія підвищується, але не всім

Прочитав у газеті, що з 1 вересня Кабінет Міністрів України підвищив пенсії інвалідам війни та учасникам бойових дій на 120—140 гривень. Але я, чомусь, до цього часу ніякої надбавки не отримав. Я звернувся до пенсійного райвідділу, а там пояснили, що ця постанова стосується лише тих, хто має особливі заслуги перед Україною. Роз'ясніть, чи справді це так?

Іван БЕЗГІНОВ, інвалід війни I групи.

Дніпропетровська область.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— І. Безгінов отримує пенсію як інвалід з дитинства I групи внаслідок поранення під час Великої Вітчизняної війни, перераховану відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2007 р. № 684 у разі, коли щомісячний розмір пенсійних виплат (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, пенсій за особливі заслуги перед Україною, сум індексації та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством) не досягає, зокрема, у інвалідів війни I групи 100 відсотків розміру середньої заробітної плати в Україні за даними Державного комітету статистики за 2006 рік (1041,47 грн.), таким особам з 01.05.2007 року надається щомісячна державна адресна допомога (дотація) у сумі, якої не вистачає до зазначеного розміру.

З 01.09.2007 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 22.08.2007 р. № 1062 державна адресна допомога до пенсії (дотація) надається без урахування пенсій за особливі заслуги перед Україною.

Оскільки заявник не має права на пенсію за особливі заслуги перед Україною, підстави для проведення перерахунку пенсії з 01.09.2007 року відсутні.

І попросив я тоді братів-місяців... (або Як закрити тещі рота)

■ ЖУРНАЛІСТСЬКА БУВАЛЬЩИНА

Осінь 1982 року на Волині видалась грибною. Всяк, хто міг звестися на ноги, йшов у ліс. Кортіло й нам, журналістам обласного радіо. Та, як кажуть, гріхи не пускали. Що не вихідний, то подія. Мусиш її висвітлювати. Нарешті й нам пощастило з вільною суботою. Усю п'ятницю в кабінеті тільки розмов, що про гриби. Згадувалися всілякі правдиві й з натяком на фантастику історії «тихого полювання», обговорювали ймовірні маршрути. І не біда, що майже цілий тиждень без перестанку йшов дощ.

— Воно і на краще, — втішали себе, — ніхто з місцевих у ліс не піде, всі гриби нам залишаться.

Тепло розпрощавшись і домовившись про «тормозки», розійшлися по домівках. Вечір теж минув в очікуванні чогось хорошого, незвичайного. З таким настроєм і ліг спати.

О пів на шосту прокинувся від дзвону будильника і якогось недоброго передчуття. Виглянув у вікно, і... жах: вулиця засипана снігом, а біля ліхтарів в'ється біле мереживо завірюхи. Прийшла непрошена зима. Що робити? Телефону в моїх колег немає. Прийдуть заради мене на автостанцію, а я в теплі вигріваюся. Ні, попри все, треба йти.

З великим емальованим відром, розцяцькованим червоними помідорами, в одязі «тихого мисливця», лякаючи своїм «несезонним» виглядом поодиноких перехожих, попрямував на автостанцію. Там на пероні, як і передбачав, зустрів колег. Логіка в них така само, як у мене: «Прийде Микола, а ми ніжимося під ковдрами. Коли вже зібралися, треба їхати».

У переповненому зазвичай грибниками автобусі цього разу напівпорожньо.

— Що, хлопці, по гриби зібралися? — здивувався водій. — Так сніг і мороз. Можете квитки здати, доки не пізно.

— Не переживайте, — віджартувалися, — зустрінемо братів-місяців, попросимо брата-жовтня, щоб поступився місцем брату-вереснючу, і все буде гаразд.

Мужньо витримавши кпини пасажирів і пообіцявши поділитися з ними майбутньою здобиччю, вийшли. Ще з кілометр під насмішкуватими поглядами сільською вулицею, і ось нарешті ліс. О Боже, скільки в ньому снігу! Що тут робити в нашому благенькому взутті? Навіщо ми сюди прийшли? Аж ні, там під молодими сосонками виднілася прикрита лапатим гіллям чиста земля, а на ній гриби: маслюки, білі, зелениці, польські... Тільки тверді, як скло. Швиденько взялися за роботу. І вже через дві години мали по відру здобичі. Можна б і більше, але сніг не переставав. Вже рідко де чорніла земля, мало де було видно грибочки. Та й пальці на руках майже не гнулися.

Додому поверталися вже не криючись. Чарівні сільські молодиці дивились на нас із цікавістю, чоловіки здивовано похитували головами: «Що за диваки такі, що з-під снігу грибів назбирали?» В переповненому автобусі нам поступались місцем, з повагою споглядаючи на наповнені з чупками відра.

Доки доїхали, вулицями Луцька вже сновигали снігочистки. З приємним хвилюванням піднявся до своєї квартири. Ото раді будуть моєму гостинцю. Але що це? Двері в коридор привідчинені й із-за них чути голос тещі. Прийшла, рідненька, провідати зятя.

— То, куди, кажеш, Коля пішов. По гриби?! І ти віриш йому? Які гриби, снігу по коліна? Дурить він тебе. Десь шляється. Слухаєш різні дурниці. Не будь такою довірливою.

Жінка щось заперечувала, але голос тещі ставав суворішим. Тихенько поставив відро під двері й уже без нього зайшов до квартири.

— То де ти був? — побачивши моє розпашіле від морозу лице і порожні руки, яструбом накинулася теща.

— По гриби їздив? — тихо відповів.

— То де ж твої гриби?

— Ви ж хіба не бачите, яка на вулиці погода?

— А я що тобі казала?! — до дружини. Та теж змінилися лицем.

Відчув, ось-ось почнеться буря. Тихенько позадкував до дверей.

— Стій, куди йдеш, — це вже рішучий жінчин голос.

— Та на хвилинку треба вийти.

— Досить, уже походив.

І в ту саму мить поставив перед розгніваними жінками повне грибів відро. Очі в обох і роти теж стали круглими. Перші від здивування, другі від завмерлих на устах слів осуду. Теща нагнулася і взяла в руки мерзлі маслючки. Стукнула ними. Звук — наче від фарфорових чашечок. Їй було ніяково. Вона мовчала. Мені ж приємно, що вдалося це зробити.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На фото: волинські журналісти купують гриби на імпровізованому базарчику поблизу села Розничі.

Фото автора.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

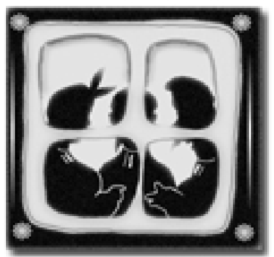

■ ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

Підземний хід

Тече біля міста Хотин річка Дністер. Вода в ній тут дуже бурхлива й з водовертями. Не одного плавця затягнула вона у свій глибокий вир, не одну людську долю стерла на своєму дні. Ніхто і не знав би, чого вона тут така, якби не старі люди. Вони оповідають, що колись давним-давно, коли в нашім краю панували чужинці, попід Дністром у цьому місці проходив підземний хід. Він з'єднував між собою лівий і правий береги від Хотина до самого Кам'янця-Подільського.

Його вирили місцеві люди, бо не могли одне без одного жити, а через річку їх не пускали. Довго ніхто з ворогів не знав про той таємний підземний хід. Та одного разу вони таки напали на людські сліди, які вели до входів, і засипали їх. Люди, котрі були на той час там, задихнулися.

З часом Дністрова вода стерла дно і через діри хлинула до підземного ходу. Ось чому течія у Дністрі біля Хотина така бурхлива і з водовертями.

Іван БЕЗРУЗКО.

смт Кельменці Чернівецької області.

■ ПОСМІХНІТЬСЯ!

■ *Хто рано встає — той далеко від роботи живе.*

■ *Ревнощі — підозра, що зраджуєш не тільки ти, а й тобі.*

■ *От що погано в питві горілки зранку — важко буде провести день різноманітно.*

■ *Як швидко летить час: не встиг прокинутися, а вже спізнився на роботу.*

Яка борода росте швидше?

■ ХОЧЕТЕ ВІРТЕ — ХОЧЕТЕ ПЕРЕВІРТЕ

1. Ніс росте протягом усього життя людини.

2. Тільки одна дитина з 20 народжується в день, визначений лікарем.

3. Стародавні греки вважали, що хлопчики ростуть у правій стороні живота, а дівчатка — в лівій.

4. Якби жінка в реальності мала пропорції ляльки Барбі, вона змогла б пересуватися тільки на чотирьох кінцівках.

5. Біляві бороди ростуть швидше, ніж темні.

6. У російській і англійській мовах немає слова для назви зворотної частини коліна.

7. У XV столітті вважали, що червоний колір лікує. Хворі надягали червоне й оточували себе червоними речами.

8. Коли ви червонієте, ваш шлунок червоніє також.

Шановні акціонери!

Правління ЗАТ "ЗАЗ" повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів Товариства "28" січня 2008 року у м. Києві за адресою: вул. Червоноармійська, 15/2 об 11:00 з таким **порядком денним:**

1) Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік; затвердження звіту і висновку ревізійної комісії за річним звітом та балансом.
2) Затвердження розподілу прибутку та визначення порядку покриття збитків.
3) Визначення основних напрямків діяльності Товариства.
4) Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства та затвердження Статуту у новій редакції.
5) Зміни структури та складу керівних та контролюючих органів Товариства.
6) Створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв та інших підрозділів, затвердження їхніх статутів і положень.

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Показники	Одиниці виміру	Період	
		звітний*	Попередній
Усього активів	тис. грн.	5 505 708	3 867 454
Основні засоби	тис. грн.	1 246 133	1 017 381
Довгострокові фінансові інвестиції	тис. грн.	215 529	215 268
Запаси	тис. грн.	1 286 408	325 479
Сумарна дебіторська заборгованість	тис. грн.	2 399 930	2 144 997
Грошові кошти та їх еквіваленти	тис. грн.	206 690	74 568
Нерозподілений прибуток	тис. грн.	1 483 484	743 481
Власний капітал	тис. грн.	2 767 603	2 034 684
Статутний капітал	тис. грн.	605 970	605 970
Довгострокові зобов'язання	тис. грн.	726 847	730 345
Поточні зобов'язання	тис. грн.	2 011 074	1 102 254
Чистий прибуток (збиток)	тис. грн.	610 002	98 974
Середньорічна кількість акцій	шт.	673 300	673 300
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду	шт.	213 211	213 211
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	тис.грн.	203 623	201 484
Чисельність працівників на кінець періоду	осіб	17 132	15 562

**попередні дані за 2007 рік. В разі зміни показників акціонери Товариства будуть повідомлені персонально.*

Акціонери (їхні представники) реєструються для участі у чергових загальних зборах за місцем їх проведення: м.Київ, вул. Червоноармійська, 15/2. Початок реєстрації - о 10:00, закінчення реєстрації - о 10:45.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, акціонери (їхні представники) можуть ознайомитись за місцезнаходженням Товариства до скликання (проведення) зборів у робочі дні: 24-25 січня з 10:00 до 16:00.

Правління ЗАТ "ЗАЗ"

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ТОВ «ТД «Алмаз-Ойл» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

Лот №1: Автомобіль Chrysler 300c RWD, 2004 р. в. Початкова ціна 175917,60 гривень.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни майна, що реалізується перераховується ТОВ «ТД «Алмаз-Ойл» на р/р №26000001069001 в Філії ЗРУ ВАТ Банк «Фінанси та Кредит», МФО 313731, код ЄДРПОУ 25821086.

Реєстраційний збір 17 грн. перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р №260082431 у ЗОД «Райффайзен Банк Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ЄДРПОУ 26252756.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном : (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 17 грудня 2007 року об 11-00 годині за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 77, оф.95.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою у справі №4/242 від 26 листопада 2007 року визнав суб'єкта підприємницької діяльності Христука Юрія Степановича (м. Львів, вул. Дністерська, 1а/53; ідентифікаційний код 1983916377, р/р в ВАТ «Банк Універсальний», МФО 325707 - 26001029820001 - в євро, 26001029820001 - в гривнях; Філія ВАТ КБ «Надра», МФО 325978 - 26008000365501 - в євро, 26003000365001 - в гривнях; ВАТ Укрсиббанк, МФО 385327 - 26003002900300, 26002002900000, 2600000290200; Філія АКБ «Імексбанк», МФО 385491 - 26006001375001 - в гривнях, 26006001375001.840, 26006001375001.978; КБ «УФГ», МФО 380128 - 2600050111801/980, 2600050111801/978) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Реалізацію майна банкрута буде здійснювати Сихівський ВДВС Львівського МУЮ.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) постановою від 15.11.2007 р. по справі № 27/208Б визнав Відкрите акціонерне товариство «Краматорскжилстрой» (84300, Донецька область, м. Краматорськ, вул. Соціалістична, 70-а, код ЄДРПОУ 01237616) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру у справі, відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лазарчука Олексія Олеговича (ліцензія № 158505), поштова адреса: а/с 1661, м. Краматорськ, Донецька обл., 84333.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 23.11.2007 р. по справі № 10/3 б Дочірнє підприємство «Зимогор'ївська нафтобаза» Відкритого акціонерного товариства «Луганськнафтопродукт», розташоване за адресою: м. Зимогор'є Слов'яносербського району Луганської області, вул. Садова, 49б, код ЄДРПОУ 03484033, п/р № 26009340 в ЛОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Луганську, МФО 304007, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мамруков Олександр Анатолійович (ліцензія серії АВ № 307500 від 30.05.2007 р., що мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, 143а/76).

Постановою Господарського суду Полтавської обл. (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 15 листопада 2007 року Приватне сільськогосподарське підприємство «Тепле», с. Тепле, Гадяцького р-ну, Полтавської обл., код ЄДРПОУ 32387198 визнано банкрутом та введену ліквідаційну процедуру в порядку ст. 22-24 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» по справі № 7/77.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крючкову Ірину Василівну (Ліцензія арбітражного керуючого АВ № 081193 від 22 серпня 2006 року, 36009, м. Полтава, вул. Опитна, 4 кв. 41).

Заяви кредиторів приймаються на адресу ліквідатора в місячний термін з дня публікації оголошення.

ТОВ «Супермаш», яке знаходиться за адресами: м. Київ, вул. Трутенка, 2 (перша промплощадка) та м. Київ, вул. Амурська, 8 (друга промплощадка) має намір згідно законодавства України отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря. Зауваження та пропозиції громадян приймаються протягом місяця з дати подачі повідомлення у газеті відділом екології Голосіївської районної державної адміністрації м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Димитрова, 2, та за тел. 258-85-97.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 11.09.07 р. по справі № 10/236-07 визнано банкрутом підприємство «ТІМБЕР» (м. Вінниця, вул. Гонти, 90, код 31968620).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Рози Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 15 листопада 2007 року по справі № 2-6/14198-2007 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «ім. Т. Г. Шевченко» (реєстраційний № 23-04-0013, 96233, АР Крим, Роздольненський район, с. Слов'янське, провулок Шкільний, 2а, п/р 26006152509601 ВАТ ОКБ м. Сімферополь, МФО 324485, код ОКПО 00854191), було прийнято рішення, ввести відносно СВК «ім. Т. Г. Шевченко» процедуру банкрутства-розпорядження майном боржника строком на шість місяців.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Майстренко Павло Володимирович (ліц. АБ № 216996 від 27.04.2005 р. (95053, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Лебєдєва, 15). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від моменту публікації.

Господарським судом Полтавської області 20.11.2007 року порушено справу №7/107 про банкрутство Приватної сільськогосподарської агрофірми «Зоря», юридична адреса: 37662, Полтавська область, Миргородський район, с. Солонці, код ЄДРПОУ 24564693, р/р 26009174328001 в ПРУ КБ «Приватбанк».

Розпорядником майна призначено Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія №271693 від 08.02.2006 р.), юридична адреса: 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-б, кім. 18.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) ухвалою від 29.11.2007 р. порушив справу № Б-24/248-07 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ірбіс» (61005, м. Харків, майдан Повстання, 7/8; ЄДРПОУ 32891491, п/р 26008141092600 в АКІБ «УкрСиббанк», МФО 351005). Розпорядником майна ТОВ «Ірбіс» призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліц. АВ № 307498 від 25.05.2007 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 08.11.2007 р. у справі № 33/47Б Дослідного господарства «Садове» (ОКПО 30099206), яке зареєстроване за адресою: 84571, Донецької області, Артемівського району, с. Опитне визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - Багрій Віктор Михайлович (Ліцензія АБ № 216965 від 16.05.2005 р.), 84500, м. Артемівськ, вул. Сибирцева, 17, к. 320; тел. (062) 340-16-48.

Постановою господарського суду Черкаської області від 25.10.2007 року по справі № 01/4893 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Латіс-2000» (18000, м. Черкаси, вул. Б. Вишневецького, 14, код ЄДРПОУ 30759255, п/р № 2600420 в ЧФ ВАТ «Мегабанк» м. Черкаси, МФО 354905).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АВ № 307356 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел. (0472) 38-43-55, 38-24-55).

ШАНОВНИЙ АКЦІОНЕРЕ!
позачергові збори акціонерів

АТЗТ «ВІБРОПРЕС»

відбудуться 28 січня 2008 року за адресою: м. Київ, пров. Заводський, 1/2 о 10.00.

Реєстрація учасників зборів відбудеться 28 січня 2008 р. з 9.00 до 09.45 за місцем проведення зборів.

Для участі у позачергових зборах акціонерів потрібно мати при собі паспорт, представникам акціонерів — довіреність, оформлену належним чином, та документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та секретаря Зборів акціонерів.
2. Затвердження рішення, щодо схвалення правочинів вчинених від імені товариства.

Господарським судом м. Києва постановою від 03.09.2007 р., справа № 15/690-б, визнано Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрпромімпортгруп» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А, ЄДРПОУ 34577211) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Альтрон» (03039, м. Київ, вул. Ізюмська, 7).

Постановою Господарського суду Волинської області від 19.11.07 р. у справі ь ь 7/157-Б сільськогосподарське ТзОВ «Нива» (45100, Волинська область, Рожищенський район, м. Рожище, вул. Селянська, 25, код 32026077) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено представника управління ПФУ в Рожищенському районі Супрунюка Миколу Ігоровича (45100, Волинська область, Рожищенський район, м. Рожище, вул. Шевченка, 89, код 20124922).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 23.10.07 р. по справі № 5/559-07 визнано банкрутом дочірнє підприємство «Капітал Південь» товариства з обмеженою відповідальністю «Євро-Капітал» (21021, м. Вінниця, проспект Юності, 18, код 34213498).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 23.10.07 р. по справі № 5/556-07 визнано дочірнє підприємство «Капітал Центр» товариства з обмеженою відповідальністю «Українська група Капітал» (21021, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 66-А, код 33208969).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 23.10.07 р. по справі № 5/561-07 визнано банкрутом дочірнє підприємство «Капітал Центр» товариства з обмеженою відповідальністю «Євро-Капітал» (21021, м. Вінниця, проспект Юності, 18, код 34095184).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Повідомлення
по проведення загальних зборів
Відкритого акціонерного товариства «Готельний комплекс «Русь»

Дата та час проведення реєстрації акціонерів, що прибули для участі у зборах:	29 січня 2008 року з 08.00 до 10.45.
Дата і час проведення загальних зборів:	29 січня 2008 року об 11.00 годин.
Місце реєстрації акціонерів та проведення загальних зборів:	м. Київ, вул. Госпітальна, 4, конференц-зал готелю «Русь».

Порядок денний

1. Обрання голови та секретаря загальних зборів, затвердження регламенту Зборів.
2. Звіт про роботу виконавчого органу за 2004-2007 р.
3. Переобрання виконавчого органу.
4. Переобрання Ревізійної комісії ВАТ.
5. Визначення нагальних питань щодо організації діяльності товариства та порядок їх вирішення.

Для участі у зборах акціонерам (їх представникам) необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника; довіреність на право участі у зборах (для представників юридичних чи фізичних осіб - акціонерів).

Акціонери можуть ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів за адресою: м. Київ, вул. Госпітальна, 4.

ЗАТ «Київмашпостачзбут»!

повідомляє, що чергові загальні збори відбудуться 24 січня 2008 року о 16 годині за адресою: м. Київ, вул. Сагайдачного, 23/4. Реєстрація з 14 години. При собі мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
2. Звіт Голови Ради акціонерів за 2007 рік.
3. Звіт Голови Ревізійної комісії за 2007 рік.
4. Затвердження звіту Голови Правління розподілу прибутку за звітний період.

Телефон для довідок: (044) 417-86-97.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1а) від 21.11.2006 р. по справі № Б40/291-06, порушеної 18.09.2006 р. в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Дніпропетровська пересувна державна механізована колона № 11 (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Стартова, 9; код ЄДРПОУ 00858556; п/р 26005010131800 в АКІБ «УкрСиббанк», МФО 351005) визнана банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Гришин Михайло Анатолійович, ліцензія АБ № 116283. Поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1а, к. 18. Тел.: (056) 374-61-20. 23.11.2007 р. господарський суд Дніпропетровської області ухвалив перейти у справі № Б15/40/291-06 до загальних процедур банкрутства, передбачених розділом III «Ліквідаційна процедура» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 11.09.07 р. по справі № 10/234-07 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Капітал Північ» товариства з обмеженою відповідальністю «Євро Капітал» (м. Вінниця, просп. Юності, 18, код 34213503).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 22.11.2007 року по справі № Б26/376-07 про визнання банкрутом Закрите акціонерне товариство «Кар'єр» (пр. Петровського, 43, м. Дніпропетровськ, 49000, код ЄДРПОУ 31271117) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Романюху І. Л. Поштова адреса ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, пл. Леніна, 1, оф. 563. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 06 листопада 2007 року порушено справу про визнання банкрутом Ружинського районного міжгосподарського державно-кооперативного комбінату сільського комунального господарства «Райсількомунгосп»(код ЄДРПОУ 05436742, смт. Ружин, вул. Житомирська, 7-б, Житомирської області, р/р 260093621 Ружинське відділення Райффайзен Банк Аваль , МФО 311528.)

Ліквідатором призначено ДПІ у Ружинському районі (за адресою: смт. Ружин, вул. Бірюкова, 2).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.11.2007 року по справі № 4/164 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Нафтопром» (39600, Полтавська область, м. Кременчук, вул. Леніна, 3-а, кв. 11, код ЄДРПОУ 32738394).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АБ № 116256 від 25.01.2005 року (39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.11.2007 року по справі № 4/165 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Нафтапром — АЗС» (39600, Полтавська область, м. Кременчук, провул. Героїв Бреста, 44-а, код ЄДРПОУ 33588903). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АБ № 116256 від 25.01.2005 року (39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54А) Постановою від 05.02.2007 р. по справі № 4/47-Б визнано банкрутом спільне українсько-польське підприємство з іноземними інвестиціями у формі ТзОВ «Агротехінвест», код ЄДРПО 31599405 (43025, Волинська обл., Луцький район, с. Гірка Полонка, вул. Горохівська, 3), розрахунковий рахунок № 2600709093301980 в Банку ПЕКАО Україна, МФО 303536.

Ліквідатором спільного українсько-польського підприємства з іноземними інвестиціями у формі ТзОВ «Агротехінвест» призначено Кузіва Олега Ігоровича (ліц. Мінекономіки з питань Європейської інтеграції серія АВ № 081088 від 27.06.2006 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького 44-б) від 12.11.2007 року по справі № 15/842-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Приватне підприємство «Едельвейс транс» (03141, м. Київ, вул. Солом'янська, 41, корп. 2, кв. 72, код ЄДРПОУ 32041357) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького 44-б) від 06.11.2007 року по справі № 15/824-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Вермикуліт» (03126, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 37-А, код ЄДРПОУ 21475546) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 06.11.2007 року по справі № 15/822-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Пропак» (03057, м. Київ, пр-т Перемоги, буд. 37/4, кв. 131, код ЄДРПОУ 25267974) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Кінна (0315І, м. Києва, вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 06.11.2007 року по справі № 15/823-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіском ЛТД» (03110, м. Київ, вул. Пироговського, 19, корп. 8, код ЄДРПОУ 33343298) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) 27.11.2007 р. порушено провадження у справі № 2/662/07 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Племзавод Шляховий» (Миколаївська область, Доманівський район, с. Маринівка, р/р 2600730130, Южноукраїнське відділення № 8664 ВАТ "Державний Ощадбанк України", МФО 386360, код ЄДРПОУ 20879023) та введена процедура розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Фоменко Мілену Сергіївну (ліцензія АВ № 307544 видана 15.06.2007 р.), поштова адреса: 54015, м. Миколаїв, вул. Бузький бульвар, 1, кв. 32, тел. (0512) 35-22-37.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дати публікації цього оголошення.

Постановами Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022):

по справі № Б-31/130-07 від 31.07.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Світоч» (код ЄДРПОУ 30763086), с. Чистоводівка, Харківська область, індекс 64300;

по справі № Б-31/145-07 від 30.07.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Фотон-5» (код ЄДРПОУ 33335271), Харківська область, м. Ізюм, пров. Оптичний, 10а, кв. 4, індекс 64300;

по справі № Б-31/132-07 від 06.05.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватної фірми «Терра» (код ЄДРПОУ 31320106), Харківська область, вул. Соборна, 58, кв. 25, м. Ізюм, індекс 64300;

по справі № Б-31/133-07 від 06.08.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру МП «Прогрес» (код ЄДРПОУ 22681897), Харківська область, м. Ізюм, вул. Софіївська, 14, індекс 64300;

по справі № Б-31/140-07 від 06.08.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру КП Райвідділ інжинірингу та послуг у будівництві (код ЄДРПОУ 24347145), Харківська область, вул. Соборна, 50, м. Ізюм, індекс 64300;

по справі № Б-50/178-07 від 10.09.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ фірми «Едельвейс» (код ЄДРПОУ 31003627), Харківська область, вул. Заводська, 4, кв. 11, м. Ізюм, індекс 64300;

по справі № Б-24/176-07 від 04.09.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Даллас» (код ЄДРПОУ 31082455), Харківська область, вул. Крупської, 90а, м. Ізюм, індекс 64300;

по справі № Б-31/169-07 від 17.10.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ВАТ «Райпостач» (код ЄДРПОУ 00907763), Харківська область, вул. Підлісна, 7, смт. Борова, індекс 63801.

Ліквідатором банкрутів призначено Ізюмську об'єднану державну податкову інспекцію, що розташована за адресою: 64300, Харківська область, м. Ізюм, вул. Фрунзе, 32.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Печатки, штампи та установчі документи підприємств-банкрутів вважати недійсними.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 06.11.2007 року по справі № 15/766-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Суб'єкта підприємницької діяльності — фізичну особу Добрийвечір Олексія Євгеновича (03087, м. Київ, вул. Пітерська 2, кв. 6, ідент. код 2107207135) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 23.03.2007 р. порушено справу за № 8/46/б про банкрутство приватного підприємства «Віва — Бук» (58000, м. Чернівці, вул. Текстильників, 17а/90, код ЄДРПОУ 30935710).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поповича Дмитра Миколайовича (ліцензія АА ь 779271 від 27.09.2004 р., м. Чернівці-10, а/с -608).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а) по справі № 4/76-Б від 29.05.2007 року визнано банкрутом ПП «Буд.-імперія», код 32748397, м. Луцьк, вул. Підгаєцька,3) р/р 26003055452000, МФО 303440 Волинське ГРУ Приватбанку.

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України АВ № 158360 від 27.11.2006 року (м. Луцьк, вул. Світла, 5/3).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 4/97-Б визнано банкрутом дочірню фірму «Торговий дім ЛВФ», код 30089051 (43000, м. Луцьк, вул. Єршова, 11).

Арбітражним керуючим призначено Кушнірука Олександра Леоновича (ліцензія Мінекономіки та з питань Євроінтеграції серія АВ № 347051 від 26.06.2007 р., адреса: 43018, м. Луцьк, вул. Потебні, 52а/57).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) за позовом Тростянецької ОДПІ було порушено провадження у справі № 10/237-07 про банкрутство Комунального підприємства «Комунсервіс» (24300, Вінницька обл., Тростянецький р-н, смт. Тростянець, вул. Леніна, 77, р/р № 26007301324 у філії «Промінвестбанку», МФО 302485, код 32632390). Постановою від 11.09.2007 року комунальне підприємство «Комунсервіс» визнано банкротом.

Ліквідатором призначено Тростянецьку ОДПІ (24300, Вінницька область, смт. Тростянець, вул. Леніна, 27).

Заявки кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/110-Б визнано банкрутом ПП Борового Олександра Андрійовича, код 2086509471 (43000, м. Луцьк, вул. Кравчука, 22/199, р/р 26008055416010, 26008055416011, МФО 303440 ВГРУ КБ «Приватбанк») та по справі № 1/116-Б визнано банкрутом ПП Яцюка Руслана Яковича, код 2686617036 (43000, м. Луцьк, вул. Привокзальна, 2/1, р/р 26004235432001 та 26051235432010 в ВГРУ Приватбанку, МФО 303440).

Арбітражним керуючим призначено Люлько Сергія Петровича (ліцензія Мінекономіки та з питань Євроінтеграції серія АВ № 158313 від 18.10.2006 р., адреса: 43026, м. Луцьк, 26, а/с 25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, тел/факс 478-863) постановою від 22.11.2007 року у справі № Б26/169-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно товариства з обмеженою відповідальністю «Шевченко» (53171, Дніпропетровська область, Софіївський район, с Жовте, вул. Тезікова, 5, ЄДРПОУ 03741926, р/р 26044053500335 в КБ «Приватбанк» м. Кривий Ріг, МФО 305750).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Романова Костянтина Валерійовича, ліцензія АБ № 216852 від 23.03.2005 р.

Заяви з вимогами кредиторів приймаються за адресою: 49064, м. Дніпропетровськ, а/с 3740.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 27.03.2007 р. порушено справу за № 8/50/б

про банкрутство ТзОВ «Ансер» (58009, м. Чернівці, вул. Чкалова, 34, код ЄДРПОУ 32357320).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ткачука Віталія Васильовича (ліцензія АВ № 158322 від 20.10.2006 р., м. Чернівці, вул. Гребінки, 33А/2).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

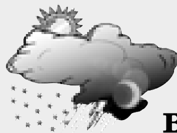

12 грудня в Україні мінлива хмарність, місцями опади. Вітер східний, північно-східний, 3—5 м на секунду. Температура вночі від 1 градуса морозу до 0, вдень 2—4 градуси тепла

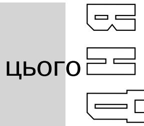

11 ГРУДНЯ

■ 1891. Не стало філолога Олександра Потебні. Його ім'я носить Інститут мовознавства Національної академії наук України. ■ 1894. У Парижі відкрилася перша всесвітня виставка автомобілів. ■ 1917. У Харкові розпочався I Всеукраїнський з'їзд рад. Україну проголошено радянською республікою. ■ 1918. Війська Директорії зайняли Одесу. ■ 1918. Народився російський письменник, борець з комуністичним режимом, Нобелівський лауреат Олександр Солженіцин. ■ 1967. Помер Сидір Ковпак, легендарний партизанський командир, двічі Герой Радянського Союзу.

Турнірна хроніка

Бокс. Канн (Франція). Український боксер Юрій Нужненко, який виступає у другій напівсередній вазі, у 12-раундовому поєдинку, вибороюючи титул тимчасового чемпіона світу за версією WBA, переміг чемпіона Європи досвідченого француза Фредеріка Клозе. То була 27-ма перемога Юрія на професіональному ринзі при 13 нокаутах.

Легка атлетика. Торо (Іспанія). Чемпіонат Європи з кросу. Наш Сергій Лебідь виграв ці змагання. І став семиразовим чемпіоном континенту. Дистанцію в 10,7 кілометра 32-річний Лебідь здолав за 31 хвилину 47 секунд, на 9 секунд випередивши Мустафу Мохамеда зі Швеції. Третім став португалець Руй Сілва, який відстав від шведа на 2 секунди.

Футбол. Кубок країни. 1/4 фіналу. **8 грудня. «Динамо» (Київ) — «Таврія» (Сімферополь). 3:0.** 3 500 глядачів. **Голи:** Бангура, 2, 48 (п), Гусєв, 39. Перший матч —0:2.

«Ворскла» (Полтава) — «Шахтар» (Донецьк). 0:3. 4 500 глядачів. **Голи:** Чигринський, 55, Рац, 77 (п), Фернандіньо, 88. Матч у відповідь відбудеться 12 грудня.

9 грудня. «Іллічівець» (Маріуполь) — «Чорноморець» (Одеса). 2:1. 9 000 глядачів. **Голи:** Ліма, 43, Краснопьоров, 48 — Васкез, 45+2. Матч у відповідь відбудеться 15 грудня.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Чоловіки. 8—9 грудня. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Хімік»(Южний). 80:86. «Черкаські мавпи» — «Київ». 83:95. «Пульсар» (Рівне) — «Сумихімпром». 79:82. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Політехніка-Галичанка» (Львів). 67:78. «Миколаїв» — «Одеса». 65:70. «Будівельник» (Київ) — «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг). 71:69 (от).

«Київ» — 10 перемог, «Азовмаш» — 9, «Політехніка-Галичанка» — 7, «Хімік» — 6, «Черкаські мавпи», «Сумихімпром» — по 5, «Одеса», «Миколаїв», «Дніпро», «Будівельник» — по 4, «Пульсар», «Кривбасбаскет-Люкс» — по 1.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. 8—9 грудня. «Крилья Совєтов» (Москва) — «Сокіл» (Київ). 7:4, 4:3(б).

«Динамо» обрало Сьоміна

Футбол. Після закінчення кубкового матчу «Динамо» — «Таврія» президент київського клубу Ігор Суркіс провів прес-конференцію, на якій представив нового тренера команди. Отже, до майбутніх успіхів «Динамо» поведе 60-річний Юрій Павлович Сьомін (на знімку), за плечима якого яскрава біографія гравця і тренера. Широкому загалу він відомий по роботі з московськими клубами «Локомотив» і «Динамо», а також зі збірною Росії. Контракт із Юрієм Сьоміним розрахований на 2,5 року. До роботи в «Динамо» його новий наставник стане 8 січня, після виходу колективу з відпустки. Але до Києва він повернеться вже 15 грудня і розпочне підготовчі заходи.

До вашої уваги коротенька біографія пана Сьоміна. Народився 11 травня 1947 року в Оренбурзі (Росія). Заслужений тренер Росії і Таджикистану. Свого часу виступав за московські клуби «Спартак», «Локомотив», «Динамо», краснодарську «Кубань» і «Кайрат» (Казахстан, Алма-Ата).

Тренерську кар'єру розпочав 1983 року, очоливши душанбінський «Памір» (Таджикистан). З 1983 по 2005 тренував московський «Локомотив» (щоправда, було короткострокове перебування у Новій Зеландії, де працював з олімпійською збірною цієї країни 1990 року). 2005 року тренував збірну Росії. До останнього часу працював президентом «Локомотива».

Цей колектив під орудою Юрія Сьоміна вигравав чемпіонати Росії 2002 і 2004 років, був срібним призером (1995, 1999, 2000, 2001), бронзовим (1994, 1998), володарем Кубка Росії (1996, 1997, 2000, 2001), фіналістом Кубка СРСР (1990), півфіналістом європейського Кубка володарів кубків (1998, 1999).

— Дуже радий, що отримав це запрошення, — сказав журналістам Юрій Павлович. — «Динамо» — чудовий клуб із відмінними гравцями та інфраструктурою. Тому з великим задоволенням прийняв цю пропозицію.

— Ігоре Михайловичу, як відомо, Сьомін — тренер-стайєр, а тут потрібна спринтерська робота. Ви цього не боїтеся? — запитали Ігоря Суркіса.

— Юрій Павлович двічі проходив до плей-оф Ліги чемпіонів. Мені подобалося, як грали його команди. Підкупило й те, що він ставить максимальні завдання вже тепер.

До Лісабона на матч із «Спортінгом» команду повезе Лужний. Сьомін сьогодні летить до Москви, де проведе переговори з потенційними помічниками. Контракт укладено за схемою 2,5+1. Перше завдання: щоб ми перестали ганьбитися в єврокубках.

— Юрію Павловичу, а які ваші трансферні плани?

— Ми повинні робити ставку на закриття слабких позицій. У служби селекції є свої напрацювання. Команда добре вкомплектована, і потрібні тільки окремі трансфери. Але є і непогана молодь, наприклад, Допілка, який грав сьогодні.

— Які, на ваш погляд, причини проблем нинішнього «Динамо»?

— Гадаю, мені некоректно про це говорити. Якби їх не було, мене б не запросили. Назвати їх можу тільки у вузькому колі.

— Розкажіть про завдання, котрі перед вами ставлять?

— Перед будь-яким тренером, який приходить до «Динамо» (Київ), ставиться одне завдання: вигравати в кожному матчі, в усіх турнірах, в яких команда бере участь. І переді мною інших завдань ніхто не ставив.

— Ігор Суркіс сказав, що в «Динамо» з вами буде все благополучно. А на чому грунтуються ваші переконання, що все так і буде?

— Я не казав би, що тепер команда знаходиться в такій уже глибокій ямі. Тут дуже стабільний клуб: у фінансуванні, в інфраструктурі. Як на мене, навіть на сьогодні «Динамо» має дуже кваліфікованих гравців, котрі, сподіваюся, з моєю допомогою зможуть реалізувати себе на сто відсотків.

— Які спогади від зустрічей з киянами запам'яталися вам найбільше?

— Коли був футболістом московського «Динамо», ми виграли в Києві. При повному стадіоні я забив м'яча. А Володимир Трошкін завдав мені травму. Тоді в киян було складно виграти. Для нас це було великим щастям. У ранзі тренера «Локомотива» в Лізі чемпіонів у сезоні-2003/2004 ми поступилися в Києві — 0:2, а потім відігралися в Москві — 3:2.

— Скільки готові витратити на трансфери цієї зими?

Ігор Суркіс:

— Стільки, скільки знадобиться новому тренеру. Але нагадаю, що Лобановський 1996 року не вигнав жодного футболіста і через три роки вийшов до півфіналу Ліги чемпіонів. Після цього ми стали запрошувати легіонерів, але це уже відповідальність колишніх тренерів і селекції. Юрію Павловичу дуже сподобався Бангура. Наш новий тренер уже скоригував розклад зборів — перший відбудеться в Ейлаті (Ізраїль), потім ще два в Марбельї (Іспанія). Таким чином, не буде такого, щоб гравці і персонал упродовж 28 днів були поза своїми родинами.

Користуючись нагодою, скажу, що Йожефа Сабо, котрий хворіє, на вулицю викидати ніхто не збирається. Але і посад віце-президента і спортивного директора більше немає, їх буде сполучати Резо (Реваз Чохонелідзе —В. Б). Буряк наводитиме порядок у нашій ДЮСШ.

— Як сприйняли ваше рішення в Москві?

Юрій Сьомін:

— Родина сприйняла цю звістку з великим ентузіазмом і збирається переїхати до Києва — чудового міста, де є така відмінна команда, як «Динамо».

— Чи були інші варіанти продовження кар'єри?

— Нехай це залишиться при мені. «Динамо» — дуже цікавий проект для мене.

Ігор Суркіс:

— Були! Тому я мав безсонні ночі, бо боявся, що Сьомін прийме іншу пропозицію...

P. S. *Ані президент ФК «Динамо», ані новий тренер команди, за традицією, суми контракту не назвали. А от російські ЗМІ стверджують, що Юрій Сьомін на новому місці зароблятиме два мільйони доларів на рік...*

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото автора.

Живе у райцентрі Володимирець, що на Рівненщині, Анатолій Григорович Присяжнюк **(на знімку).** Йому — шістдесят вісім років, але в бігу на великі дистанції він дасть фору і молодим. Анатолій Присяжнюк — шестиразовий чемпіон світу серед ветеранів з бігу на великі дистанції, володар понад півсотні золотих медалей.

«Золота десятирічка» Анатолія Присяжнюка

До речі, і зараз бігун у чудовій спортивній формі, бо за останні десять років із жодних змагань не повертався без чемпіонського «золота». Згадує травневий IX чемпіонат Асоціації бігунів України з бігу на шосе на десять кілометрів, що проходив у Луганську. Тоді суперниками Присяжнюка були найсильніші бігуни-ветерани України: харків`янин В. Соловйов — бронзовий призер чемпіонату світу в бігу на п'ять кілометрів; Б. Єфімов — учасник Олімпійських ігор у Римі та С. Редько — учасник Олімпіади у Сіднеї (обидва з Луганська); бронзовий призер чемпіонату Європи у марафонському бігу Д. Лебедєв.

— Тим азартнішою і видовищнішою була боротьба на цих десятьох кілометрах, — згадує Анатолій Присяжнюк. — Я тоді переміг, подолавши дистанцію з рекордом траси — за 38 хвилин 28 секунд...

Парадоксально, але спортсмена із світовим ім'ям держава майже не підтримує у підготовці до змагань, хоча саме завдяки йому не в одній країні світу лунав Державний Гімн України і піднімався наш прапор. Ось і в Луганськ Присяжнюк їздив за ... власну пенсію.

— Грошей у мене вистачило тільки на квиток туди, і я боявся, що додому не буде за що повернутися, — каже Анатолій Григорович. — Тому іншого виходу, ніж перемогти, у мене просто не було. За перше місце отримав премію 200 гривень, а за рекорд траси — ще 50. На зворотну дорогу вистачило...

Нині відомий спортсмен посилено тренується, готуючись до нових стартів. А друзям під час тренувань каже жартома, що, мовляв, у такий спосіб втікає від старості.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.
Фото Сергія СКІБЧИКА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4276

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12
Зам. 9-1-195

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	503-68-72;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»